ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ Α' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 10ον. - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | Σ. Τ. Γ. 902 Β. ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 1948 | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 500

ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Μετὰ λίγες ἡμέρες, Ἑλληνόπουλα τῆς Μακρονήσου θὰ πάρουν ἀπὸ τὸ χέρι τῆς Πατρίδος τὰ ὅπλα καὶ θὰ τρέξουν στὰ πεδία τῆς τιμῆς γιὰ νὰ προασπίσουν τὸ Ἔθνος, νὰ σταθοῦν μὲ ἄλλα μαχόμενα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ πολεμήσουν ἕνα τίον τῶν ἐχθρῶν τῆς Φυλῆς, νὰ πολεμήσουν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν.

Εἶνε μεγάλη ἡ τιμὴ γιὰ τοὺς τυχεροὺς συναδέλφους μας, γιὰ μᾶς τέλος γιὰ τὸ μέχρι προχθὲς περιφρονημένο καὶ μισητό μας νησί.

Δὲν αἰσθανόμεθα ζηλοτυπία ἐμεῖς ποὺ μένομε πίσω. Θὰ ἐπιθυμούσαμε ὅμως, ὅπως μέσα εἰς τοὺς αὐριανοὺς τυχεροὺς, εὑρισκόμεθα καὶ ἐμεῖς. Δυστυχῶς ὁ πόθος μας αὐτὸς ὁ ἅγιος καὶ ἱερός, ἡ εὐγενική μας προσδοκία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῆ, τοὐλάχιστον ἀμέσως. Καὶ θὰ παραμείνωμε, ἔστω καὶ μὲ κάποιαν λύπην, γιὰ νὰ συνεχίσωμε τὸν ἀνῶνα γιὰ τὴν ψυχική μας χαλύβδωσι.

Αὔριο, μεθαύριο, μετὰ τρεῖς, πέντε ἡμέρας, θὰ ἠχήσουν αἱ σάλπιγγες καὶ πάλιν, καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ μᾶς δώσῃ μὲ τὰ ἴδια τῆς τὰ χέρια τὰ τιμημένα ὅπλα. Καὶ σύντομα, ἐμεῖς ὅλοι θὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν Μακρόνησο καί, χωρὶς λόγια, δίχως τυμπανοκρουσίες, ἀλλὰ μὲ ἔργα καὶ μὲ παραδείγματα, θὰ ἀναγκάσωμε τὸν κόσμο, τὴν παγκόσμιο Κοινὴ Γνώμη, ποὺ παρακολουθεῖ κάθε μας κίνησι, νὰ πιστεύσῃ, νὰ παραδεχθῆ ὅτι τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Μακρονήσου, ποὺ εἶχαν τὸ ἀτύχημα κάποτε νὰ πιστέψουν στὰ πλανερὰ συνθήματα τοῦ πλάνου Σατανᾶ, πρῶτα αὐτὰ δίνουν τὸ σύνθημα γιὰ τὸν πιὸ ἀνελέητο ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐξόντωσί του ἀπὸ τὴν χωρα μας.

Τὰ πρῶτα ἔνοπλα τμήματα τῆς Μακρονήσου ἔγραψαν ἤδη τὴν τιμημένη μας ἱστορία. Κληρονομία αἵματος, ἡρωϊσμοῦ καὶ θυσιῶν μᾶς βαρύνει. Καὶ ὅσοι ἀκολουθοῦν, δὲν πρέπει ἁπλῶς νὰ βαδίσουν πάνω στὰ ἴχνη τῶν πρώτων. Ὀφείλουν νὰ τοὺς ὑπερτερήσουν. Πρῶτοι πάντοτε μεταξὺ τῶν πρώτων, ἕτοιμοι γιὰ μεγάλα ἔργα καὶ μεγάλες θυσίες. Νὰ περιβάλουμε τὴν Μακρόνησο μὲ αἴγλη, μὲ φῶς, μὲ ἡρωϊσμόν. Νὰ ἀποτελῆ εἰς τὸ μέλλον ὑποθήκην ὑπερβολῆς τοῦ καθήκοντος, ἐνγύησιν πειθαρχίας καὶ γενναιότητος.

Μὲ αὐτὰς τὰς εὐχὰς καὶ αὐτὰ τὰ συναισθήματα θὰ ἀποχαιρετήσωμε μεθαύριον τὸ Τάγμα ποὺ φεύγει γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις.

Αὐτὲς τὶς ἐλπίδες τρέφομεν, αὐτὲς τὶς προσδοκίες περιμένομεν ἀπὸ τὰ φανταράκια ποὺ πηγαίνουν νὰ πολεμήσουν γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς Πατρίδος. Καὶ μιὰ εἶνε ἡ ἀπαίτησίς μας, ἀπαίτησις 15.000 ἀγωνιζόντων ΕΛΛΗΝΩΝ: Νὰ θαυματουργήσουν ἐκεῖ ποὺ θὰ πᾶν, νὰ γράψουν σελίδες δόξης, γιὰ νὰ φύγουμε καὶ μεῖς γρήγορα ἀπὸ ἐδῶ, νὰ ἔλθῃ ἡ ποθητὴ ἡμέρα ποὺ ἡ Μακρόνησος θὰ παραμείνῃ ἄδεια, ἀλλὰ τὸ ὄνομά της θὰ συμβολίζῃ τὴν δόξα καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα.

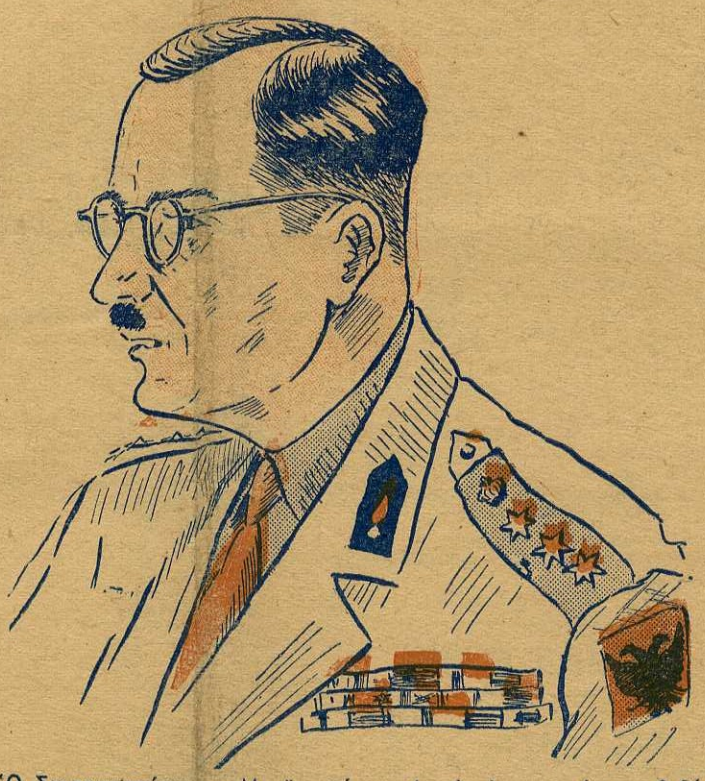

Ὁ Συνταγματάρχης κ. Μπαϊρακτάρης, εἰς τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται τὸ θαῦμα τῆς Μακρονήσου.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΑΠΑΙΤΕΙ

"ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ,,

ΤΟΥ Ν. ΠΕΠΠΑ

Ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος ἔχει ἤδη καταλάβει τὸ ἀνήκουστο δρᾶμα, ποὺ διαδραματίζεται στὴ πολυβασανισμένη μας χώρα. Ὅλοι, μηδενὸς ἐξαιρουμένου, ἀκόμα καὶ αὐτοὶ οἱ ἄσπονδοι ἐχθροί της, οἱ ὁποῖοι ἐπιβουλεύονται κάθε στιγμὴ τὴν ἐδαφικὴ καὶ φυλετικὴ ἀκεραιότητά της.

Ὅλοι οἱ δορυφόροι τοῦ Σλαυϊκοῦ μπλὸκ ἐπίμονα ἐμμένουν νὰ βοηθοῦν μὲ κάθε θεμιτὸ καὶ ἀθέμιτο μέσο τὰς ὁρδὰς τοῦ Καπετὰν Μάρκου. Καὶ σὰν μαέστροι τῆς μηχανορραφίας καὶ τῶν ἐντυπωσιακῶν ἐκδηλώσεων ποὺ εἶνε. κάθε τόσο διοργανώνουν ἐράνους, εἰσφορές, ὁμιλίες, καὶ δὲν παραλείπουν νὰ ἐκθιάζουν τὸν δῆθεν Δημοκρατικὸν Στρατὸν καὶ τὰ βδελυρά του κατορθώματα ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐναντίον τοῦ Λαοῦ ἐκείνου, ποὺ ἔδωσε γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς ἀνθρωπότητος ὅ,τι ἱερὸ καὶ ὅσιο εἶχε. Δὲν ἐφείσθη οὔτε τὸ ἔμψυχο, ἀλλὰ περισσότερο τὸν ἄψυχο θησαυρό του. Θυσίασε εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας κατὰ ἑκατοντάδας τὰ χωριά, μόνο καὶ μόνο νὰ κατοχυρώσῃ ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴν ἐλεύθερη σκέψι τοῦ κάθε πολιτισμένου Λαοῦ. Σὰν ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν της, οἱ Σλαῦοι ἐκήρυξαν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον γιὰ νὰ πετύχουν τὰ ὕπουλα καὶ ἐπεκτατικὰ σχέδιά τους, καὶ νὰ ὑποτάξουν τὸν ὑπερήφανον καὶ ἄκαμπτον Ἑλληνικὸν Λαόν.

Μὰ βλέποντας ὅλες αὐτὲς τὶς ἐνέργειες τῶν Σλαύων, πρέπει νὰ μείνουμε ἀπαθεῖς; Ἀσφαλῶς ὄχι. Μιὰ καὶ ὁ ἀγὼν γίνεται γι' αὐτὴ τὴν ὕπαρξι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, πρέπει ἀπαραιτήτως καὶ ἀσυζητητεὶ ὅλοι νὰ προσφέρουμε κάτι, γιὰ νὰ καταπολεμηθῆ ἡ γάγραινα ποὺ μαστίζει τὴν ἡρωϊκή μας ὕπαιθρο.

Στὸν πολεμιστὴ τῶν πρόσω, ὅλοι ὅσοι βρίσκονται στὰ μετόπισθεν, ἔχουμε ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ φανοῦμαι συμπαραστᾶταί του. Γιατί, ἔτσι ἐνεργῶντας, ἐκπληροῦμαι τὸ καθήκόν μας ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τοῦ συνόλου.

Στὴν ὕπαιθρο ὁ χωρικὸς προσφέρει τὰ πάντα, προσφέρει ὅ,τι ἀκόμη τοῦ ἀπέμεινε, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀνηλεῆ ἀφαίμαξι τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ».

Στὰς πόλεις ὁ ὑπάλληλος τῆς πένας, ἔχει ὑποχρέωσι νὰ ὁμολογῆ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἐνισχύῃ τὸν ἀγῶνα. Ὁ ἐργάτης, ὁ μικροεπιχειρηματίας, ἄς δώσῃ τὸν ὀβολόν του, τὸ δέμα, γιὰ νὰ προσφέρῃ λίγη χαρὰ σ' ἐκείνους ποὺ πολεμοῦν γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας! Ὥστε ὁ Ἀκρίτας νὰ μὴ νομίσῃ ὅτι εἶνε μόνος. ἀλλὰ πὼς ὅλα τὰ μάτια τῶν μετόπισθεν τοῦ παραστέκουν ἀρωγοὶ στὸν ἱερὸν ἀγῶνά του. Ἐρωτῶ ὅμως τοὺς Σκαπανεῖς μας: Ἂν ὅλοι αὐτοὶ προσφέρουν ὅ,τι μποροῦν. τότε ἐμεῖς, ποὺ ἔχουμε καθῆκον, θὰ πρέπει νὰ λιποτακτήσουμε στὸ ἐγερτήριο σάλπισμα τῆς Φυλῆς μας;

Ἀσφαλῶς ὄχι. Γιατὶ δὲν ἀρνήθηκαν οἱ Σκαπανεῖς μας νὰ προσφέρουν ὅ.τι πολιτιμότερο ἔχουν γιὰ τὸν ἀγῶνα ποὺ κάνει ἡ πολυβασανισμένη χώρα μας. Ὄχι, ποτέ. Δὲν πρέπει τὸ Κράτος νὰ δυσπιστῆ. Εἰς τὸ νέο οἰκοδόμημα ποὺ δημιουργεῖ στὶς ἀετοράχες ὁ Ἐθνικός μας Στρατός, δὲν θὰ μείνουν ἀμέτοχοι οἱ Σκαπανεῖς μας. Αὐτὸ τὸ ἔδειξαν οἱ πρῶτοι ἀνανήψαντες, οἱ ὁποῖοι ἐπεσφράγησαν μὲ τὸν ἀνδρισμό τους καὶ τὴν μαχητικότητα τὸν ὅρκο ποὺ ἔδωσαν. Ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς ποὺ μείναμε ἀκόμη μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν ὑποδοχὴ στοὺς Ἀξιοτίμους Ὑπουργούς μας. καὶ μὲ τὰς ὑποσχέσεις μας, ἀποδείξαμε περίτρανα τὴν πίστι μας στὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐυμένουμε. σὰν τίμια Ἑλληνόπουλα, ἀντάξιοι τῶν ἡρωϊκῶν προγόνων μας. Ἀμφιβολία δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. Μία εἶνε ἡ αἴτησίς μας καὶ ὁ διακαὴς πόθος μας: Ὅπλα! Νὰ εἴσαστε δὲ βέβαιοι πὼς θὰ τὰ ἀμπούνουμε,ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι συνάδελφοί μας. Στὴν Κόνιτσα. Πιέρια. Καλάβρυτα κ.ἀ

Γιὰ μᾶς ἡ μεγαλυτέρα ἔνδειξις εἶνε ἡ ἐμπιστοσύνη. καὶ ἡ στοργὴ τὸ βάλσαμο ποὺ θὰ μυρώσῃ κάθε παλιὰ πληγὴ τῆς κατοχικῆς περιόδου...

Ν. ΠΕΠΠΑΣ—3ος Λόχος

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Η ΜΑΚΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ

Μπορεῖ κανεὶς εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ ἔχῃ παρεξήγησῃ τὴν Μακρονήσον, τὴν ὁποίαν φυσικὰ δυσφημοῦν συστηματικὰ οἱ ἀριστεροί, ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν τοὺς συμφέρει, ἀλλὰ εἶνε μακρυὰ νυχτωμένος.

Ἡ Μακρόνησος ἀποτελεῖ διὰ τοὺς κομμουνιστὰς κατὰ τὴν πρώτην μου ἀντίληψιν —γράφω ἀπὸ τὸ Α΄ Τάγμα Σκαπανέων— ἕνα πολιτισμένον στρατόπεδον καὶ εἶνε δεῖγμα τῆς νεοελληνικῆς εὐφυΐας.

Διότι ἡ νεοελληνικὴ εὐφυΐα τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς τὸ Ἔθνος μάχεται τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα καὶ οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποδώσουν, κατώρθωσε νὰ καταφέρῃ ὥστε νὰ ἀποδώσῃ καὶ ἡ χέρσος αὐτὴ γῆ τῆς Μακρονήσου.

Τὴν Μακρόνησον πάντως τὴν ἐπέβαλεν ἡ βλακώδης, ἡ κτηνώδης βία τῶν κομμουνιστῶν. Ἐκεῖνοι ἐδημιούργησαν τὴν Μακρόνησον καὶ ὕστερα διεμαρτύροντο. Ἴσως ἐντὸς ὀλίγου τὰ ἀποτελέσματα τῆς γενικῆς ἀνανήψεως νὰ εἶνε τοιαῦτα, ὥστε ἡ Μακρόνησος νὰ μὴν εἶνε ἀπαραίτητος.

Δεῖγμα τῆς νεοελληνικῆς εὐφυΐας Τὸ ξερονῆσι μετεβλήθη εἰς σανατόριον εἰδικῆς φύσεως. Ποῖος μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς δὲν εἶνε μία φθίσις, μία λοιμώδης νόσος, ἐπικίνδυνος διὰ τοὺς νοσοῦντας καὶ διὰ τοὺς ἄλλους;

Πῶς γίνεται ἡ θεραπεία; Κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην, ἀνθρωπιστικώτατα. Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς θὰ διεγράφοντο ὁριστικὰ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ζωὴν ἢ θὰ ὡδηγοῦντο εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα, ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἀποξενωθοῦν ἀπὸ τοὺς καταθλιπτικοὺς πάτρωνάς των; νὰ ζήσουν εἰς τὸ ἐξυγιαντικὸν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὕπαιθρον, νὰ διατραφοῦν, νὰ χειραγωγηθοῦν καὶ νὰ ξαναγίνουν τέκνα τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Ὁ ἴδιος ἐπὶ Κατοχῆς ἔζησα εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως Ἰταλῶν καὶ ἐγνώρισα τὴν νοοτροπίαν τῶν τότε λειτουργούντων στρατοπέδων. Εἶνε Ντχάου ἡ Μακρόνησος; Ἤ, φανταστῆτε, τί εἴδους στρατόπεδον θὰ εἶχε δημιουργήσει ὁ διαβόητος Μάρκος. Θὰ μύριζε ἀπὸ ἀποσυντεθειμένα δάκτυλα, μύτες. αὐτιά, χέρια καὶ πόδια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ νηπίων.

Ἐμύρισα εἰς τὴν Μακρόνησον τὴν μαγεμένη θάλασσα τοῦ Σουνίου, τὰ σκῖνα καὶ τὸ σαποῦνι ποὺ διανέμεται. Εἶδα ἕνα πολιτισμένον καταυλισμὸν, τοῦ ὁποίου χαρακτηριστικὸν εἶνε ἡ ὑγιεινὴ διαι-

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΟΛΟΙ ΣΕ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ

"ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΠΡΟΣΤΑΖΟΥΝ,,

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Συνάδελφοι Σκοπανεῖς. Εἶνε καιρὸς πιὰ νὰ πάρῃ καθένας μας τὴν θέσιν του μέσα στὸ τιτάνειο ἀγῶνα ποὺ διεξαγάγει ἡ Πατρίδα μας. Εἶνε μεγάλη μας τιμὴ τὸ ὅτι καλούμεθα εἰς τὴν σημερινὴ τραγικὴ ἐποχὴ ποὺ διέρχεται ἡ Πατρίς μας νὰ συντελέσουμε καὶ ἐμεῖς στὴν ἐπερχομένη νίκη ποὺ θὰ τὴν χαρίσουν τὰ ἑλληνικὰ νειάτα.

Ναὶ σ' ὅλων μας τὰ χείλη πλανῶνται τὰ ἐρωτήματα ὡς πότε αὐτὴ ἡ κατάστασις καὶ γιατί ; Στὸ πρῶτο ἐρώτημα μπορεῖ κανεὶς ν' ἀπαντήσῃ ὅτι εἴμεθα καὶ ἐμεῖς ὑπεύθυνοι. Ναί, ἐμεῖς εἰμεθα ὑπεύθυνοι διότι παραμείναμε τόσο καιρὸ ἀδρανεῖς καὶ ἀμέτοχοι στὸ δρᾶμα τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπολοίπου λαοῦ. Ἂν ἐμεῖς θελαμε ἀμέσως ἡ ὅλη κατάστασις θὰ ἀλλοιοῦτο. θὰ παιρνε νέα ὄψι. Στὸ δεύτερο ἐρώτημα χρειάζονται πολλὰ νὰ γραφοῦν γιὰ νὰ δώσουν ζωντανὴ εἰκόνα, μὰ ἐμεῖς θ' ἀρκεσθοῦμε σ' ὀλίγα.

Ὅλοι μας διερωτώμεθα μήπως δὲν εἴμεθα νικηταὶ ἢ μήπως δὲν ἀναγνωρίζουν οἱ Σύμμανοί μας ὅτι ὑπήρξαμε συντελεσταὶ τῆς νίκης τῶν συμμαχικῶν ὅπλων. Ἐξαγοράσαμε τὴν νίκη αὐτὴ χύνοντας ἄφθονο αἷμα καὶ πρέπει νὰ κατέχωμεν πρωτεύοντα θέσιν μέσα στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη. Γιατί λοιπὸν δὲν μᾶς ἀμείβουν μὲ τὸ νόμισμα ποὺ μᾶς ἀξίζει. Γιατί δὲν μᾶς ἀφήνουν ἡσύχους ν' ἀσχοληθοῦμε μόνοι μας στὰ τοῦ οἴκου μας; Γιατί δὲν μᾶς δίδουν τὴν εἰρήνη καὶ τὴν γαλήνη στὸν τόπον μας. τὸν τόσο ταλαιπωρημένον.

Ναί, εἴμεθα ἄτυχοι. Ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθοῦμε ὅτι οἱ γείτονές μας σὰν ἁρπακτικὰ ὄρνεα καιροφυλακτοῦν ν' ἁρπάξουν ὅ,τι τοὺς εἶνε δυνατόν. Δὲν τοὺς συμφέρει νὰ σοῦ δώσουν τὴν εἰρήνη, διότι, ἄτυχε Ἕλληνα, ἡ χώρα σου εἶνε ζωτικὸ καὶ στρατηγικὸ σημεῖο γιὰ ὅλους. Εἶνε ἡ νύμφη τοῦ Αἰγαίου καὶ κρατᾶ τὰ κλειδιὰ τῆς Μεσογείου,

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Η 10η ΙΟΥΝΙΟΥ

Σὲ λίγες μέρες μιὰ καινούργια μεγάλη ἀποστολὴ θὰ ξεκινήσῃ μὲ τὶς εὐχὲς ὅλων μας ἀπὸ τὸ ταπεινὸ νησὶ τοῦ Σαρωνικοῦ γιὰ τὸν δρόμο τοῦ Καθήκοντος καὶ τῆς Τιμῆς. Μὲ συγκίνησι καὶ περηφάνεια θὰ ἀποχαιρετήσουμε τ' ἀδέλφια μας ποὺ — εἴμεθα βέβαιοι γι' αὐτὸ — θὰ γράψουν μὲ τὸ αἷμά των περίλαμπρες σελίδες δόξης ὑψώνοντας πάνω στὰ αἱματόβρεκτα βουνά μας τὴν περιφρονημένη Μακρόνησο σὰν ἕνα νέο σύμβολο λεβεντιᾶς καὶ φιλοπατρίας. Ἐμεῖς ποὺ μένουμε πίσω ὑποσχόμεθα σ' ἐκείνους ποὺ ἔφυγαν καὶ ἀποτελοῦν τώρα ἐκλεκτοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Ἔθνους, καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ φεύγουν ὅτι θ' ἀκολουθήσουμε πιστὰ τὸν φωτεινὸ δρόμο ποὺ χάραξαν.

ΑΝΤΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

Συνάδελφος προφανῶς ἐκ πλάνης ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ Α΄ Τ. ὡς δῆθεν ἀποτελουμένου ἀπὸ ἀμετανοήτους κομμουνιστὰς μὴ χαίροντος δὲ οὐδεμιᾶς ἐκτιμήσεως ἀπὸ τὰ ἄλλα Τάγματα τῆς Μακρονήσου. Ἐπειδὴ πιστεύομεν ὅτι αἱ διαμάχαι δὲν προάγουν τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ὅλοι ὑπηρετοῦμεν δὲν δίδομεν συνέχειαν εἰς τὴν λυπηρὰν αὐτὴν ἱστορίαν. Εἴμεθα ἄλλωστε βέβαιοι ὅτι μόνη της ἡ ἐκλεκτὴ συνάδελφος θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἡμεῖς περιοριζόμεθα εἰς τὴν ἀπάντησιν ποὺ οἱ στρατιῶταί μας ἔδωσαν στὴν τελευταίαν ἐπίσκεψιν τῶν ἐπισήμων εἰς Μακρόνησον.

Ο κ. ΚΟΛΛΙΤΣΙΔΑΣ

Ἡ «ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ» αἰσθάνεται ὑποχρέωσίν της νὰ εὐχαριστήσῃ δημοσίᾳ ἀπὸ τῶν στηλῶν της τὸν συνεργάτη της κ. Πότη Κολλιτσίδα, Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἕναν ἐκλεκτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἐγκαταλείποντας τὶς τόσες ἀσχολίες του κατέβηκε στὴ Μακρόνησο γιὰ νὰ μᾶς μεταδώσῃ μὲ τὴν παλλόμενη ἀπὸ ἱερὸ ἐνθουσιασμὸ φωνή του τὴν ἐθνική του πίστι, τὴν ἀπέραντη ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ δραστίς του τιμᾷ τὸν Δικηγορικὸ κόσμο καὶ ἀποτελεῖ συνάμα διὰ τοὺς πνευματικοὺς ἡγέτας τοῦ τόπου ἕνα φωτεινὸ παράδειγμα ἄξιον μιμήσεως.

Η ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ

Ἡ ΛΕΣΧΗ τῶν ἀξιωματικῶν ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως ἕνα λαμπρὸν δεῖγμα τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας ποὺ συντελεῖται καὶ συντελεῖται στὸ Τάγμα μας. Μὲ τὸ ἁπλὸ ἀλλὰ θυμάσιο στύλ της, τὴν καλαίσθητη διακόσμησή της, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πολιτισμένον κέντρον. Ἀξίζει ἕνα μεγάλο εὖγε στὸν δημιουργό της ἀξιωματικὸ τῶν ἔργων κ. Μπονάτσον καὶ τὸν δ)τήν της ἀνθ)γὸν κ. Χατζίνη, ὡς καὶ εἰς τὸ λοιπὸν προσωπικόν της.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΠΑΡΣΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Ἁπλῆ καὶ σεμνὴ ἡ τελετή. Ὄχι σὰν τὶς ἄλλες. Χωρὶς πολυτέλειες. Χωὶς θορυβῶδεις προετοιμασίες. Ὑποτυπώδη τὰ ἔξοδα γιὰ τὴν ἐμφάνισι. Ἀρκετὰ καὶ τὰ πιὸ φτωχικὰ μέσα. Περιττεύουν ὅσα, ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, εἶνε ἀπαραίτητα. Ἂς ὑστερῆ σ' ἐπείδειξι. Προέχει ἀσύγκριτα στὸ σημαντικώτερο σημεῖο: σὲ περιεχόμενο... Μὴν ἐπιχειρῆτε συγκρίσεις. Ἄδικος ὁ κόπος σας. Τὸν καιρό σας χάνετε. Ὅσο καὶ νὰ ἐπιμείνετε, δὲν θὰ κατορθώσετε νὰ ἐπιτύχετε, ἔστω καὶ τὴν παραμικρὴ στάθμησι...

Δὲν θὰ βρῆτε πουθενὰ τὸ ὕψος, τὸ μεγαλεῖο, τὴν ἐπιβλητικότητα, τὴν ἱερότητα τῆς τελετῆς αὐτῆς... Θεία λειτουργία. Ἱερὰ μυσταγωγία. Ἀντικρύζετε τὴ Γαλανόλευκη νὰ ἀναρριχᾶται στὸν ἱστό της καὶ σᾶς παίρνουν τὰ δάκρυα. Τὴν βλέπετε νὰ κυματίζῃ καὶ νὰ ριγεῖται ἀπὸ ἐνθουσιασμό, ἀπὸ περηφάνεια. Παρευρίσκεσθε στὴν ἔπαρσί της, καὶ ξοκιμάζετε ἀνείπωτη θρησκευτικὴ ἔκστασι. Τὸ γαλάζιο καὶ ἄσπρο πανί της νοιώθετε πὼς σκεπάζει ἁπαλά, προστατευτικὰ τὴ γῆ μας, τὰ ἱερὰ κειμήλια, τὴν ψυχή μας, τὸ εἶναί μας. τὸ πᾶν...

Σύμβολο ἀστραφτερὸ καὶ ἐλπιδοφόρο. Φωτεινὸς ἥλιος, ποὺ θερμαίνει τοὺς πόθους μας, τὶς σκέψεις μας, τὰ ὄνειρά μας... Μάννα στοργική, ποὺ στὴ θαλπωρὴ τῆς ἀγκαλιᾶς της μαζεύει μὲ ἐπιμέλεια τὰ παιδιά της. Χωὶς αὐτὴ ἡ ὀρφάνεια, ὁ πόνος, ἡ θλῖψις, ὁ κα-μός... Μακρυά της, ἡ ἀγωνία, τὸ ρῖγος, ἡ συγκίνησις. Ἄφθονο τὸ ὀξυγόνο στὸ περιβάλλον της. Ἀειθαλὴς ἡ φύσις γύρω της. Πλουσία ἡ βλάστησις. Ἀρωματισμένο τ' ἀγέρι ποὺ τὴν θωπεύει...

Κυμάτιζε περήφανα Γαλανόλευκη, στὶς θάλασσες, στὰ ὄρη, στοὺς κάμπους, στοὺς αἰθέρες, παντοῦ ὅπου κι' ἂν βρίκεσαι. Φῶτισε μὲ τὸ ἄπλετο φῶς τῆς Ἀληθείας σου, τὸν ἐκθαμβο καὶ ζαλισμένο ἀπὸ τὶς περιπέτειες κόσμο. Ποδηγέτησέ τον γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἀκόμα, καὶ δεῖξέ του, ἐπιταχτικά, καὶ τὸ δρόμο, ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ. Ἂν θέλῃ νὰ φτάσῃ, ἔστω καὶ ἀργά, στὸ λιμάνι τοῦ προορισμοῦ του...

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΜΑΚΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΤΟΥ ΤΑΣΣΟΥ ΝΗΦΑΚΟΥ

Ἔτσι ἔχουμε ὀνομάσει τὸ θεατράκι μας, «Θεατράκι μας», δηλαδὴ εἶνε τρόπος τοῦ λέγειν, γιατὶ στὴν πραγματικότητα πρόκειται γιὰ θέατρο, πολὺ-πολὺ μεγάλο.

Ἡ «πλατεῖα» του χωράει ἄνετα 4000 κόσμο, χῶρια ἡ γαλαρία, ποὺ, ἐνῶ στ' ἄλλα θέατρα εἶνε μπροστὰ στὴ σκηνή, στὸ δικό μας εἶνε ἀπὸ πίσω!!

Κι' ἂν πεῖς καὶ γιὰ τὴ σκηνή;.. Χάος! Μονάχα τὸ Θέατρο Ἡρῶδου τοῦ Ἀττικοῦ μπορεῖ νὰ μᾶς συναγωνιστεῖ, κι' αὐτὸ χάρις στὸν συνάδ. Λευτέρη Μουζάκη, ἢ ὅπως τὸν λέμε ἐμεῖς κοινῶς Τέρρη Κοντοστούπη ἢ Καζίκη ἢ Ἄντρακλα ἢ Γίγαντα ἤ, ἢ κλπ., καὶ ὁ ὁποῖος κοντεύει νὰ φάει τὸ βουνὸ κυριολεκτικὰ παρ' ὅλο τὸ φοβερό του ἀνάστημα, 1 μέτρο καὶ 49 πόντους, παρακαλῶ!

Λοιπὸν τὸ θεατράκι μας στὴν προχθεσινή του παράσταση ξεπέρασε κάθε προηγούμενη ἐπιτυχία του μὲ τὴν ξεκαρδιστικὴ κωμῳδία, ποὺ τὴν διέκρινε ἔξυπνο καὶ λεπτὸ χιοῦμορ, ὁ «Κατὰ φαντασίαν Δὸν Ζουὰν» τοῦ συνάδ. Βάγγου Καμπέρου. Οἱ συνάδ. καλλιτέχνες ἀπέδωσαν θαυμάσια στοὺς ρόλους τους, ἀξίζει ὅμως κι' ἕνα γερὸ μπράβο στὸ συνάδελφο Ἀβραμίδη γιὰ τὰ ὑπέροχα σκηνικά του, καὶ ὁ ὁποῖος ἀπέδειξε μὲ τὴν ἐργασία του αὐτὴ ὅτι ἀδίκως φορεῖ τὸ κοσμητικὸ ἐπίθετο «Μουργέλας», ὅ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον κλασσικὸς τεμπελχανᾶς!

Καλύτερα ὅμως ἂς πᾶμε μιὰ βόλτα μέχρι «τοῦ θεάτρου μας τὶς πλαγιὲς» νὰ βροῦμε τοὺς συναδέλφους ἠθοποιούς. Κάνουν πρόβα τώρα γιὰ τὸ ἑπόμενο ἔργο, ποὺ τὸ ἔχει γράψει ὁ συνάδελφος Βάγγος Καμπέρος, εἶνε μιὰ ξεκαρδιστικὴ κωμοδία, μὲ ἔθυπνο καὶ λεπτὸ χιούμορ, κι' ἐπιγράφεται «Κατὰ φαντασίαν Δὸν Ζουὰν» ποὺ θὰ δοῦμε τὴν προσεχῆ Κυριακὴ (σήμερα).

Φθάσαμε!...

Νάτοι! Ἕνας κι' ἕνας, ὁ Βάγγος ὁ Καμπέρος, καλλιτεχνικὸς διευθυντὴς, ἱμπρεσσάριος, σκηνοθέτης, διδάσκει τὸ ἔργο κι' εἶνε καταϊδρωμένος. Παρ' ὅλη ὅμως τὴν αὐστηρότητά του ἡ Στραβοχαρίκλεια ἔχει τὸ μυαλό της ἀλλοῦ καὶ δὲν προσέχει!

Ποιὰ εἶνε ἡ Στραβοχαρίκλεια;

Ἀ! ὅλα κι' ὅλα, μὴ ρωτᾶτε νὰ μάθετε γιατὶ δὲν θὰ σᾶς πῶ, ἐξ ἄλλου εἶνε φίλος μου ὁ Νίκος ὁ Καραλῆς καὶ δὲν θέλω νὰ μάθη ὁ κόσμος ὅτι στὰ παρασκήνια τὸ λέμε Στραβοχαρίκλεια.

Νὰ ὁ Κομπέρ μας ὁ Γιάννης ὁ Κοντούλης, πάντα χαρούμενος καὶ μπριόζος, νὰ ὁ Ἀρμένης ὁ Χάρης ὁ Πεσεξίδης. Ἀρμένης στὴ σκηνὴ νὰ ἐξηγούμεθα. Ὁ δραματικός μας ὁ Μπάμπης ὁ Στοῦνος ἀπαγγέλλει Λαμαρτίνο!! Νὰ ὁ Μενηδιάτης ὁ Μπλέτας καὶ ὁ Γιάννης ὁ Θειόπουλος, τὸ «παιδὶ γέλιο», παρὰ κεῖ ὁ Καργάκος ὁ Βασίλης ὁ παρ' ὀλίγον... πρωταγωνίστρια! Νὰ καὶ μέσα στὴν τρύπα του ὁ ὑποβολέας μας, ἱδρώνει καὶ ξιδρώνει ὁ φουκαρᾶς ὁ Βαβουγιὸς νὰ διαβάσει κάτι κακογραμμένα χειρόγραφα. Ὁ Βαβουγιὸς, ξέρετε, ἔχει πάρει ἕξη μῆνες ἄδεια ἀπὸ τὸν Νεκροταφεῖο, γι' αὐτὸ δὲ θέλει καὶ πολὺ ζόρισμα, μπᾶς καὶ ἀνασταλεῖ καμμιὰ ὥρα ἡ ἄδειά του. Γι' αὐτὸ ἐμεῖς τὸν ἔχουμε μὴ βρέξει καὶ μὴ στάξει.

Πάντως καυχιόμαστε ὅτι ἔχουμε τὸ καλύτερο θέατρο ἀπ' ὅλα τὰ Τάγματα, κι' αὐτὸ μὲ ἀποδείξεις κι' ὄχι μὲ λόγια. Τώρα πιὰ ἔχουμε ὅλα τὰ μέσα ποὺ μᾶς χρειάζονται γιὰ τὴν καλύτερη ἐξέλιξη τοῦ θιάσου μας, κι' αὐτὸ χάρις στὸν καλό μας καὶ ὑπέροχο Διοικητὴ κ. Α. Βασιλόπουλο, ποὺ ὑποστηρίζει τὴν προσπάθειά μας αὐτὴ ὅσο κανένας ἄλλος, δείχνοντας ἔτσι ὅτι δὲν εἶνε μόνον ἕνας καλὸς καὶ φιλόστοργος Διοικητής, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος μὲ ἀνώτερα αἰσθήματα καὶ ἀνώτερη πνευματικὴ μόρφωση. Ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾶ τὶς Καλὲς Τέχνες, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχει λεπτὴ κι' εὐγενικὴ ψυχή!

Ἂς εἶνε ὅμως! Ἐμεῖς τὴν ἀφοσίωσή μας καὶ τὴν ἀγάπη μας δὲν θὰ τοῦ τὴν δείξουμε οὔτε ἀπὸ σκηνῆς, οὔτε ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδος μας, ἀλλὰ ἀπὸ κάπου ἀλλοῦ. κάνοντας τὸ καθῆκον μας σὰν γνήσια Ἑλληνόπουλα καὶ τίμιοι πατριῶτες, μὲ ξαστερωμένο τὸ μυαλὸ κι' ἀπολυτρωμένο ἀπὸ κάθε μόλυσμα. Γιατὶ, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ἡ θέση μας δὲν εἶνε στὸ Μακρονῆσι, οὔτε γιὰ θέατρα εἴμαστε ἐμεῖς τῶρα, οὔτε γιὰ καθισιὸ καὶ ἀδράνεια, ἀλλὰ γιὰ δράση καὶ γιὰ πόλεμο, ἀφοῦ μᾶς τὸν ἐπέβαλαν ξενόφοβοι. Ἂς ἔχουμε λοιπὸν ὑπ' ὄψει μας ὅτι αὐτὸ τὸ καθῆκον πρέπει νὰ ἐκτελέσουμε πρῶτα-πρῶτα καὶ μετὰ νὰ κυττάξουμε τὴν ψυχαγωγία μας καὶ τὴν καλοπέρασή μας. Αὐτὸ τὸ καθῆκον μᾶς καλεῖ καὶ βάρθει ἡ πολυπόθητη ὥρα νὰ πᾶμε νὰ τὸ ἀνταμώσουμε στὰ ψηλά μας τὰ βουνὰ ποὺ μᾶς τὰ μολύνουν οἱ ξένοι καὶ οἱ ντόπιοι νεκροθάφτες. τῶν ὡραιότερων ἰδανικῶν.

ΤΑΣΣΟΣ ΝΗΦΑΚΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ἑβδομάδα ποὺ πέρασε μᾶς ἄφησε νὰ καταλάβουμε ὅτι ἄρχισε ἡ πραγματοποίησις τοῦ πόθου τοῦ σεβαστοῦ μας κ. Διοικητοῦ, ὅπως ἐφοδιάσει μὲ κάθε τρόπο τοὺς ποδοσφαιριστάς μας, ὥστε νὰ μπορέσουν κι' αὐτοὶ νὰ δείξουν τὶς πραγματικές τους ἀξίες. Ἐκ μέρους δὲ τῶν συναδέλφων μας ποδοσφαιριστῶν ἐδείχθη μεγάλη προσπάθεια καὶ ἐνεργητικότης στὰς προπονήσεις των, ὥστε νὰ μᾶς παρουσιάσουν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴ μιὰ καλῶς κατηρτισμένη ὁμάδα.

Ἔτσι, οἱ ἀθληταί μας, καλὰ προπονημένοι καὶ ἔχοντας πίστι στὴ νίκη, ἔφυγαν μὲ τὶς εὐχές μας γιὰ ν' ἀγωνισθοῦν σὰν ἀντιπρόσωποι τοῦ Λαυρίου μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος ἦτο αὐτό, τὸ ὁποῖον πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἐπροβλέψαμε. Ἡ ὁμάδα μας ἐνίκησε ἐπὶ ἀντίπαλόν της μὲ σκὸρ 5—1. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ οἱ συνάδελφοί μας ποδοσφαιρισταὶ ἐδόξασαν τὰ χρώματα τοῦ Τάγματός μας καὶ μᾶς ἔδειξαν τί ἀξίζουν. Γι' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς, κ.κ. Ἀξιωματικοί, πρέπει μὲ κάθε τρόπο, μὲ κάθε μέσον νὰ τοὺς ἐνισχύσετε, ὥστε νὰ μποροῦν στὸ ἑξῆς ἄνετα νὰ προπονοῦνται καὶ νὰ καλλιεργοῦν ἔτσι τὶς ἀναμφισβήτητες ἀξίες τους.

*

Τελευταῖως ἐπληροφορήθημεν ὅτι πρὸ ἡμερῶν δύο συνάδελφοι ἀθληταὶ στίβου τοῦ 2ου Λόχου ἔκαναν πρότασι στὴ Σεβαστὴ Διοίκησι τοῦ Τάγματός μας γιὰ τὴν δημιουργία κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ κολυμβήσεως. Αὐτὴ ἡ πρότασις μᾶς εὐχαρίστησε ἰδιαιτέρως καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ἰθύνοντας ὅπως τὴν μελετήσουν μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, διότι ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμὸς εἶνε ἀφ' ἑνὸς μὲν δημιούργημα ἑλληνικὸ καὶ ἀφ' ἑτέρου γυμνάζομενα δι' αὐτοῦ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός μας, δημιουργεῖται παράστημα πραγματικὰ ἀθλητικὸ καὶ σώματα γερά. Θὰ ἀπετέλει μεγάλην παράλειψιν νὰ ἀφήσωμεν ἀπαρατήρητον τὴν πρότασιν αὐτήν, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὑπάρχουν στὸ Τάγμα μας ἀθληταὶ οἱ ὁποῖοι θὰ μποροῦσαν μὲ ὀλιγόχρονη προπόνησι νὰ ἀποδώσουν σοβαρὰ ρεκόρ.

*

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐκ παραδρομῆς ἔγιναν ὡρισμένα σφάλματα ὅσον ἀφορᾶ τὸν διαιτητὴν τοῦ ἀγῶνος Τάγματος—Ὀλυμπιακοῦ καὶ τὰ σημειωθέντα τέρματα. Πρὸς ἀποκαταστασιν τῆς ἀληθείας σημειοῦμεν: Διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος ἦτο ὁ συνάδελφος Πολυζώης τοῦ Λόχου Διοικήσεως καὶ ὄχι Πυριώτης, ὅπως κακῶς ἀνεγράφαμεν. Ἐπίσης τὸ 2ον τέρμα ἐπέτυχε ὁ συνάδ. Κωνσταντίνου Β. τοῦ 4ου Λόχου, οἱ δὲ Στεργίου Κ. καὶ Ἰορδανίδης, μπάκ, ἦσαν ἀμφότεροι τοῦ 4ου ἐπίσης Λόχου.

ΘΕΑΤΡΟ - ΤΕΧΝΗ - ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ο ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

Στὰς 30 Μαΐου 1948 ὁ θίασος τοῦ Τάγματός μας ἀνέβασε τὴ σύγχρονη κωμῳδία τοῦ στρατιώτου Βαγγ. Καμπέρου μὲ τὸν τίτλον «Ὁ κατὰ φαντασίαν Δὸν Ζουάν». Κατ' ἀρχὴν ὁ τίτλος αὐτὸς μᾶς θυμίζει τὸν «Κατὰ φαντασίαν ἀσθενῆ» τοῦ Μολιέρου. Ἡ φράσις «κατὰ φαντασίαν» μιλάει μόνη της ὅτι ὁ συγγραφεὺς θέλει νὰ παρουσιάσῃ ἕνα τύπο ὄχι κανονικό. Τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ ἔργου εἶνε ἡ πληθώρα τῶν γυναικείων προσώπων. Οἱ 8 γυναῖκες ποὺ συμμετέχουν στὴν κωμῳδία εἶνε ὁ ἀντίπαλος ποὺ κατὰ φαντασίαν δαμάζεται ἀπὸ τὸν Ψευτο-Δὸν-Ζουὰν μὲ τρομερὲς γι' αὐτὸν κάθε φορὰ ἠθικὲς καὶ ὑλικὲς ἀπώλειες. Ὁ ἐρασιτεχνικός μας θίασος ἔχει δοκιμασθῆ σὲ πολλὲς ἄλλες ἐμφανίσεις μένει τώρα σὲ δύσκολα ἔργα καὶ ἔχει φανῆ ἀντάξιος τοῦ προορισμοῦ του, μολονότι δὲν ὑπάρχουν τὰ τεχνικὰ μέσα γιὰ τὴν προπαρασκευὴ καὶ ἐξέλιξη μιᾶς θεατρικῆς παραστάσεως. Ἡ προσπάθεια τοῦ θιάσου διακρίνεται πάντοτε ἀπὸ πνεῦμα φιλοτιμίας. Τὸ καλὸ ὅμως ἀποτέλεσμα προσκρούει πάντοτε σὲ μιὰ πρωτοτυπία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐν ταυτῷ καὶ ἀδυναμίαν ἀθεράπευτον ἐκ τῶν πραγμάτων. Αὐτὸ εἶνε ἡ ὑποκατάσταση τοῦ γυναικείου φύλου μὲ ἄρρενες στοὺς σχετικοὺς ρόλους. Ἡ ἀπομίμησις δὲν ἔφερε τὸ παθούμενον ἀποτέλεσμα. Ὑστέρησαν παραπολὺ οἱ περισσότεροι ἠθοποιοὶ-γυναῖκες. Ἔτσι ἔλειπε ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ ἁρμονία τῆς κοινῆς προσπαθείας ἀνδρῶν καὶ ὑποτιθεμένων γυναικῶν, οἱ ὁποῖες δὲν μπόρεσαν σχεδὸν καθόλου νὰ ζωντανέψουν τὸ λεπτό, πολιτισμένο καὶ σαρκαστικὸ κομμὶ φορὰ χιοῦμορ ποὺ ἐκπηδοῦσε διάχυτο μέσα ἀπὸ τοὺς χαριτωμένους διαλόγους.

Τί ἐπέτυχε λοιπὸν ὁ καθένας ἠθοποιὸς στὴν ἑρμηνεία τοῦ ρόλου του; Ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸν πρωταγωνιστὴ τὸν Θοδωράκη Κοτρότσο. Τὸ βάρος αὐτοῦ τοῦ ρόλου μποροῦσε νὰ τὸ ἀναλάβει μόνον ὁ συγγραφεύς, ποὺ ἐδημιούργησε αὐτὸν τὸν κοινωνικὸν τύπον. Εἶνε ἐπαγγελματίας καλλιτέχνης μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ ἑρμηνεύσει ἰκανοποιητικὰ ἕνα ρόλον. Ἐν προκειμένῳ δὲ ἡ ὑποχρέωσή του μεγαλυτέρα. οὕτως ὥστε ὁ δημιουργὸς ποὺ γίνεται ἑρμηνευτὴς νὰ ἀναδεικνύεται πλάστης τοῦ ἀνθρωπίνου τύπου ἐπὶ σκηνῆς. Ἀνταποκρίθη ὅμως στὶς προσδοκίες καὶ εὔλογες ἀπαιτήσεις μας; Χωρὶς νὰ φαινόμεθα αὐστηροί, ὄχι, ἐν μέρει βέβαια. Γιατὶ ὁ τύπος τοῦ Ψευτο-Δὸν-Ζουὰν δὲν παρουσιάζεται ἀνάγλυφα καὶ ὅπως τὸν ἀναμένει ὁ θεατὴς πρὶν ἐπικοινωνήσει μὲ τὸ ἔργο. Μέσα ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἔργου ὁ Θοδωράκης ἐμφανίζεται εὔστροφος, ἐξυπνος, τῆς πείρας ἄνθρωπος, κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφραση, καὶ μὲ ἀρκετὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν. Ποσόντα ποὺ πηγάζουν ἀδιαμφισβήτητα ἀπὸ τὸν διάλογον καὶ τὴν συμπεριφοράν τοῦ ἥρωος. Ἐπὶ σκηνῆς ὁ συγγραφεὺς ὡς ἠθοποιὸ τὸν θέλει καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν παρουσιάσῃ, τὸ Κοινὸν τὸν ἀναμένει χιμαιρικὸν Δὸν Κιχωτικὸν ἐρωστήν, χωρὶς πνοὴ καὶ δύναμη Δὸν Ζουάν, ἀλλὰ προσδοκία δὲν ἐπαληθεύεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ σκηνῆς ἐκτυλισσομένην πραγματικότητα. Τὸ παίξιμο τοῦ Β. Καμπέρου σὲ γενικὴ γραμμὴ πολὺ καλό. Στὶς λεπτομέρειες ἀξιοπρόσεκτα σφάλματα. Τὸ ντύσιμό του στὴν πρώτη πρᾶξη... ἀμαξᾶ, πρᾶγμα ποὺ δὲν ὀφείλεται στὴν πενιχρότητα τοῦ θεστιαρίου μας. Πῶς δικαιολογεῖται ἐμφάνισις στὴν πρώτη πράξη μὲ γιλέκο. Γιατὶ ψηθάκι στὸ 1948, σὲ ἑλληνικώτατο φυσικὸν περιβάλλον, ἐκτὸς ἐὰν ξαναγύρισεν ἡ μόδα του. Ἀσήμαντα θὰ πῆ κανείς, ἀλλὰ δίνουν τὸν χαρακτηριστικὸ τόνο τους στὸ σύνολον. Κινήσεις τοῦ πρωταγωνιστοῦ ὑπερβολικές, ἐξεζητημένες σὲ πολλὲς περιπτώσεις. Ἀπ' αὐτὸ καὶ ὅπως τὸν εἶδα λαμπρὸ ἑρμηνευτὴ στὸν «Πολυκράτη» τοῦ κ. Α. Λόξα, βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Καμπέρος ἔχει δυνατότητες καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀνεβῇ ὡς δραματικὸς ἠθοποιός. Στὴν ἑρμηνεία κωμικῶν ρόλων πρέπει νὰ ἐργασθῇ πολὺ ἀκόμη. Ὁ Τ. Φιλιασκὸς ὡς Λεωνίδας, ὁ Χ. Στοῦνος ὡς Κωστάκης, ὁ Α. Καούδης ὡς Μίνως, πολὺ καλοὶ καὶ ἰδιαιτέρως ὁ δεύτερος μὲ ἀέρα ἐπαγγελματίου ἠθοποιοῦ. Ὁ Α. Νηφάκος ὡς Κύριος τοῦ 7,δὲν θέλω νὰ τὸν πῶ ἄψογον, γιὰ νὰ μὴν ὑπερβῶ τὰ ὅρια τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ μοῦ προκάλεσε τὸ παίξιμό του. Ὁ Π. Στραβάκος σωφὲρ 100%. Ὁ Ι. Τσιπλακίδης ὡς Μελπομένη Κοτρότσου, ὁ Β. Καργάκος ὡς Λουΐζα, ὁ Γ. Νικολάου ὡς Ζιμπῆ, ὁ Ν. Καραλῆς ὡς Βέρα μέτριοι —χωρὶς νὰ φταίνε— λόγῳ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως... τῆς αἰσθησίας, δροσιᾶς καὶ τσακπινιᾶς τοῦ ὡραίου φύλου. Ὁ Ν. Μπλέτας ὡς Γαλλίδα Ἀντριὲν, ἄνδρας μὲν ἀλλὰ μὲ ἐπιτυχημένη καὶ χαρακτηριστικὴ ὑπεροχὴ τοῦ γυναικείου χαρακτῆρος. Εἶχε μπρίο μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ἁπλοῦ, ἀλλὰ κομψοῦ ντυσίματος καὶ τῆς καθαρῆς πικάντικης φωνῆς του. Ἡ ἐμφάνισίς του ὡς γυναίκας μᾶς ἀφίνει ἀκόμη τὴν καλὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ὑπάρξουν κι' ἄλλοι ἠθοποιοὶ γιὰ γυναικείους ρόλους μὲ προσεκτικὴν ἐπιλογήν. Ὁ Δ. Μπέτσος ὡς Λιλίκα καλός, φωνὴ ἀρκετὰ ρετουσαρισμένη πρὸς τὸ γυναικεῖον, ἔλλειψις ὅμως εὐκινησίας γιὰ ἕνα νεαρὸ κορίτσι. Ὁ Γ. Βλόντζος ὡς Φανὴ ἐπέτυχεν ἀπόλυτα τῆς ἐκ γενετῆς κουτσομπόλας στὴν ὑπηρεσία τῆς καμαριέρας, ποὺ ὅλα τὰ βλέπει σ' ἕνα κοσμοπολιτικὸ ξενοδοχεῖο καὶ ὅλα τὰ σερβίρει μὲ μεγενθυτικὸ φακὸ ἀνάμεσα στοὺς ἑτερόκλητους κοινωνικοὺς τύπους τῆς λουτροπόλεως. Ὁ Ἀθ. Κουρῆς ἐπλησίασε πολὺ τὸν τύπον τῆς Μαργαρίτας Ρίτας μὲ καλὲς ἐλπίδες καὶ γιὰ τὸ μέλλον σὲ ἀνάλογους ρόλους.

Τί βγαίνει ὅμως, θὰ ἐρωτήσῃ ὁ καθένας, ἀπὸ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ ἔργου καὶ τὴν σάτιρα διαφόρων κοινωνικῶν τύπων ὡς κεντρικὴ Ἰδέα-Δίδαγμα γιὰ τὸν θεατήν; Δυσκολεύομαι νὰ ἀπαντήσω, γιατὶ αὐτὸ παρουσιάζεται συγκεχυμένα. Σκιαγραφία μόνον τοῦ τύπου τοῦ Ψευτο-Δὸν-Ζουάν. Ἐγὼ ἀπὸ τὴν τελευταία σπασμωδικὴ καὶ νευρώδη τηλεφωνικὴ ἔκκληση τοῦ κ. Θοδωράκη γιὰ τὴν ἐπάνοδο τῆς κατ' ἐπίφασιν μόνον συζύγου του ἔνοιωσα νὰ χαϊδεύῃ τὴν ψυχή μου ὁ θεϊκὸς ὕμνος γιὰ τὸν θεσμὸν τοῦ γάμου καὶ γιὰ τὸ ὑπήνεμο λιμάνι τῆς ἤρεμης καὶ συγκρατημένης οἰκογενειακῆς ζωῆς, ὕστερα ἀπὸ τὴν κρεπάλη τὴν ἐρωτικὴ δύο συζύγων ποὺ ξεφεύγοντας ἀπὸ τὴν συναίσθηση τῶν ἐκ τοῦ γάμου ὑποχρεώσεών τους, ἀναζητοῦν καὶ πάλιν τὴν εὐτυχία στὴ γαλήνια καὶ ἀγνὴ οἰκογενειακὴ ζωή.

Συμπέρασμα: Στὸ μέλλον ὁ θίασος πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ἀνέβασμα ἔργων ποὺ νὰ μὴν ἔχουν πολλοὺς γυναικείους ρόλους. Ἡ ὑποκατάστασιν τοῦ φύλου ἐπὶ σκηνῆς πολὺ δύσκολη, ἂν μὴ ἀδύνατη. Οἱ σκηνογράφοι ποὺ δημιουργοῦν πάντοτε ἀθόρυβα ἐκ τοῦ μηδενὸς, ἐβοήθησαν γιὰ νὰ στολισθῇ κομψὰ ἡ σκηνή. Τὸ πρόγραμμα τῆς καλλιτεχνικῆς βραδυᾶς πλουτισμένο μὲ ἐκτέλεση μουσικῶν κομματιῶν ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα μας μὲ τὴν σιγανή, ἁπαλὴ καὶ γλυκειὰ φωνὴ τοῦ στρατ. Καρφᾶ. Ἡ χορῳδία ἀξία ἐπαίνου στὶς καλὰ μελετημένες ρωμάντζες της.

Ἡ παράστασις, τὴν ὁποίαν ἐτίμησαν κοινὸ ἐπίσημοι, ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον ποὺ ἔκαμε νὰ σκιρτήσῃ ἡ καρδιὰ μας ἀπὸ ρίγη ἱερᾶς ἐθνικῆς συγκινήσεως.

«Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ»

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ ΤΙ ΠΙΝΟΥΜΕ

Στὴν προσπάθεια τῶν συναδέλφων ποὺ γενικεύθηκε ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τοῦ Α΄ Τάγματος Σκαπανέων γιὰ τὴν καλυτέρα ἢ μᾶλλον ἀρτιωτέρα ἐμφάνισι τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος μας, ἔκρινα καλὸ νὰ μὴ ὑστερήσω, μιὰ καὶ θὰ μποροῦσα νὰ προσθέσω μιὰ στήλη ποὺ ἔλειψε ἀπὸ τὴν πρώτη ἔκδοσί της.

Θὰ προσπαθήσω σὲ γενικὲς γραμμὲς νὰ πραγματευθῶ ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον θέμα, χωρὶς βέβαια νὰ ἀποφύγω σὲ ὡρισμένα σημεῖα καθιερωμένες ἐπιστημονικὲς ἐκφράσεις.

Ποῖος ἀπὸ μᾶς, συνάδελφοι, δὲν γνωρίζει πὼς ἡ Ἑλλάδα μας εἶνε οἰνοπαραγωγὸς χώρα, ποὺ προπολεμικὰ γέμιζε τὶς διάφορες ἀγορές. Βέβαια, τότε ἦτο ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο, ποὺ κατασπαράζει τώρα τὰ σπλάχνα της. Ἂς εἶνε. Εἶνε μεγάλος ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἂς εἴμεθα βέβαιοι πὼς γρήγορα θ' ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' τὴν ἐσωτερικὴ πληγή, καὶ τότε θὰ ξαναπάρουμε τὴν θέσι ποὺ μᾶς ἀνήκει. Καὶ τώρα στὸ θέμα μας.

Ὅλοι μας, ἄλλος λίγο, ἄλλος πολύ, πίνουμε τὸ οἰνόπνευμα, τὸ ἀγαπημένο ἐνικὸ πουτ-μᾶς. Μὰ δὲν ξέρω, ἴσως καὶ νὰ πέφτω ἔξω, κανεὶς δὲν θὰ γνωρίζῃ στὸ βάθος τὸν τρόπο ποὺ παρασκευάζεται, μά, καὶ περισσότερο ἀκόμα, τὴ θεραπεία τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν ποὺ ἐμφανίζονται στὴν ποιότητα τῆς παρασκευῆς ἢ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συντηρήσεώς του, τὸν τρόπον τῆς διαυγάσεώς του καὶ πολλὰ ἄλλα.

Ἀξίζει, λοιπόν, τὸν κόπο νὰ μάθουμε τί πίνουμε, ἀφοῦ ὅλοι, ἄνευ ἐξαιρέσεως, εἴμεθα λάτρεις τοῦ Βάκχου.

Ὁ οἶνος εἶνε τὸ προϊὸν ποὺ λαμβάνεται μετὰ τὴν πλήρη ζύμωσιν τοῦ γλεύκους, δηλαδὴ τοῦ μούστου. Τὸ γλεῦκος εἶνε τὸ προϊὸν τὸ λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἐκθλίψιν τῶν σταφυλῶν. ἢ, ὅπως λένε στὰ Μεσόγεια, μετὰ τὸ πάτημα τῶν σταφυλῶν στὰ πατητήρια.

Μιὰ του πρωταρχικὴ ὕλη τοῦ οἴνου εἶνε τὸ γλεῦκος. Ἂς γνωρίσουμε τὰ κύρια συστατικά του, καί, γιὰ νὰ γίνω περισσότερο κατανοητός, ἂς δοῦμε σὲ 100 δράμια γλεύκους τὴν περιεκτικότητα τῶν κυριοτέρων συστατικῶν του:

α) Τὸ νερὸ ποὺ καταλαμβάνει τὰ 80 δράμια ἐκ τῶν 100, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται ἐν διαλύσει ὅλα τὰ ἄλλα. β) Ζάκχαρα: Κυρίως ἐκ τούτων γλυκόζη καὶ φρουκτόζη, κατὰ πρῶτον λόγον, καλαμοζάκχαρον δὲ εἰς μικρὰν ποσότητα. γ) Ὀξέα: Ἐκ τούτων κυρίως τριγυκὸν ὀξύ, μηλεονικὸν ὀξύ, ὀξεικόν, μυρμηκικόν, ἠλεκτρικὸν εἰς ἐλάχιστα ποσά. δ) Εἰς στερεὸν ὑπόλειμμα σίδηρος, μαγνήσιον, κάλιον, νάτριον καὶ διάφορα ἄλλα. τὰ ὁποῖα δὲν ἐνέχουν σημασία διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ θέματός μας. Τὰ συστατικὰ αὐτὰ δὲν εἶνε πάντοτε στὴν κανονικὴ ἀναλογία, στὶς διάφορες, ὅπως λέμε, μουστιές. Συνεπῶς γι' αὐτὸ καλεῖται ὁ χημικὸς νὰ προκαλέσῃ τὶς σχετικὲς διορθώσεις τοῦ γλεύκους, ὥστε νὰ λάβουμε τὸν οἶνον ποὺ ἐμεῖς θέλουμε, μετὰ τὸ πέρας τῆς ζυμώσεως τοῦ γλεύκους. Ἀλλὰ γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ θὰ κάνουμε λόγο στὸ ἑπόμενο φύλλο.

ΕΜΜ. ΣΑΝΔΑΛΟΣ
2ου Λόχου

‘ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ’

Στὸ λόχο μας ἐχώρισαν ποέτας, πεζογράφους
καὶ ἀμέσως τοὺς διώρισαν σὲ δημοσιογράφους,
μεγάλα τὰ καθήκοντα γιὰ κάθε ἐξ αὐτῶν
κοπανατζῆδες γίναμε εἰς μέγιστον βαθμόν.

Μποροῦνε ὅποιον θέλουνε, ἂς εἶν' Διοικητής,
ἐρωτήσεις νὰ τοῦ κάνουνε, καθὼς ἡ ἀκριτής,
καὶ ἂν τις θέλῃ ἱεραρχικὰ μὲ προσοχὲς καὶ κλίσεις
δημοσιογράφοι θὰ λέν' εἴμαστε καὶ θέλουμ' ἀπαντήσεις.

Κοπάνα δὲν χωρεῖ λοιπὸν σὲ περίπτωση οὐδεμία
μιλοῦνε μὲ ὅποιον θέλουνε, χωρὶς νὰν' ἀδιακρισία.
Θάρρος, λοιπόν, «συνάδελφοι», ἀλλ' ὅμως μὲ λεπτότητα,
γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε καὶ δημοσιογραφικὴ ταυτότητα.

Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ—2ου Λόχου

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ

Τὸ τοπίο ἦταν ρημαγμένο, θὲς ἀπ' τὰ χρόνια, θὲς ἀπὸ σκληρὸ χέρι ἀνθρώπου. Τὰ σιδερικὰ τοῦ σωριασμένου μύλου στραφτανε στὴ λιακάδα τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ τ' ἀξόνι του τριζοβολοῦσε στὴ νεροποντὴ τοῦ χειμῶνα. Ἀπὸ κεῖ, τὶς βαρυχειμωνιές, ξεκινοῦσε τὸ χαλάζι κι' ἔδερνε τὴ χώρα, κι' ἀπὸ κεῖ, τὸν Ἀλωνάρη, φυσαγε πηχτὸς ὁ λίβας, καίγοντας σπαρτὰ καὶ δέντρα. Τοῦτο τὸ ρημάδι λὲς κι' ἤτανε ἡ μήτρα τοῦ κακοῦ, ποὺ βάραινε, σὰ Μοῖρα, πάνου σ' ὁλάκερη τὴ χώρα!

Τὶς κρύες μέρες τοῦ Δεκέμβρη, τὴν ὥρα ποὺ μανιασμένος ὁ βοριᾶς λύγιζε τὶς μυγδαλιὲς κι' ἔδερνε ἀλύπητα τὰ σπουργίτια, στὰ τζάκια καὶ στὰ παραγώγια τῆς χώρας ἄκουγες παράξενες ἱστορίες γιὰ τοῦτο τὸ λείψανο.

Ἦταν —λέει— στὰ χίλια ὀχτακόσια τόσα, τότε ποὺ τὰ γερόντια τῆς χώρας ἤσαντε ἀμούστακα παλληκαράκια. Τὸ χιόνι εἶχε πέσει τόσο, ποὺ δὲν ματάειδε ὁ ἄνθρωπος. Τὸ μάτι γλάρωνε στὴν ἀσπράδα, πασκίζοντας νὰ ξ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Ο ΛΟΧΟΣ - ΒΡΑΧΟΣ

Εἶσθε πολὺ ζηλιάρηδες καὶ χωρὶς ἀντίρρησι θ' ἀρχίσετε τὸ «κουτσομπολιό» σας. Δὲν μᾶς κακοφαίνεται ὅμως ὅ,τι καὶ νὰ μᾶς πῆτε. Γιατὶ πάντοτε τὸ «κουτσομπολιὸ» γίνεται εἰς βάρος τοῦ καλοῦ, τοῦ ὑποδειγματικοῦ, τοῦ ἐξαιρετικοῦ. Καὶ σὰν τέτοιος, μάλιστα, εἶνε ὁ Λόχος μας. Ἀμφιβάλλετε; Δυσπιστεῖτε; Ὁρίστε, παρακαλῶ, περάστε! Εἴμαστε στὴ διάθεσί σας. Σᾶς τὸν παρουσιάζουμε καὶ «θέσατε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἥλων», γιὰ νὰ πιστέψετε ἀπόλυτα. Πλησιάζουμε στὸ Λόχο καὶ ἀμέσως ἐρωτᾶτε, ποιὸς εἶνε ὁ γαλήνιος καὶ ἤρεμος ἀξιωματικὸς στὸν πειρασμὸ αὐτό, ὥστε ἀμέσως τὸν ἐρωτᾶτε:

— Εἶσθε ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸ Λόχο σας, κ. Λοχαγέ;

Ἀντὶ νὰ σᾶς ἀπηαντήσῃ, πάλι σᾶς χαμογελᾶ. Ἀνυπομονεῖτε λιγάκι γιὰ τὴν ἀπάντησι. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἔρχεται μὲ τὴ σειρά της:

— Εἶνε ὅλοι καλὰ παιδιά, ἀπαντᾶ. Μπορεῖ νὰ βρεθῇ καὶ κανένας κοπανατζῆς, ἀλλὰ διορθώνεται κι' αὐτὸς ἀμέσως ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Περιμένετε νὰ σᾶς πῇ κι' ἄλλα. Σταματᾶ ὅμως. Δὲν σᾶς λέει τίποτα, ἀπὸ ταπεινοφροσύνη, γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ ἀθλητική, καλλιτεχνική, λογοτεχνική, μουσικὴ ἐπίδοσι τοῦ Λόχου, ἡ ὁποία ἐπισκιάζει τὶς ἐπιδόσεις ὅλων τῶν ἄλλων Λόχων μαζί. Μήπως εἶνε ψέματα; Γιὰ βγάλτε στὴν «πάντα» τὸ Λοχο μας καὶ λογαριάστε: Ποδόσφαιρο; πέταξε. Χορῳδία; βάρεσε διάλυσι. Θέατρο; μπατήρησε. Λέσχη; ἔκλεισε, ἀφοῦ χάνει τὸν ἐκλεκτὸ «μαὶτρ» Βασ. Γιαπᾶ. Στρατολογία; αὐτὴ εἶνε ποὺ θ' ἀδειάσῃ. Ἐφημερίδα; Χρεωκόπησε στὰ σίγουρα. Λοιπὸν, πειστήκατε; Δὲν ἀμφιβάλλουμε γι' αὐτό. Τώρα ὁπωσδήποτε θὰ γίνετε οἱ καλύτεροι φίλοι μας καὶ θὰ λέτε τὰ κολακευτικώτερα λόγια γιὰ μᾶς... Καὶ τὸ συμπέρασμα; Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν χάρις σ' ἕναν ἄνθρωπο, χάρις στὴν πατρική του στοργὴ καὶ ἀγάπη, μὲ τὴν ὁποία μᾶς περιέβαλλε καὶ μᾶς περιβάλλει: τὸ σεβαστό μας Λοχαγό... Συμβουλεύει, δὲν ἐπιπλήττει. Καθοδηγεῖ, δὲν τιμωρεῖ. Ἐμπνέει τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησι, ὄχι τὸ φόβο, γιατὶ εἶνε τόσο καλός, ὅσο καὶ ἕνας ἅγιος.

Παράλειψι μεγάλη νὰ μὴν ποῦμε καὶ δυὸ λόγια γιὰ τὸν ὑποδιοικητή μας, ὑπολοχαγὸ κ. Παπαναστασίου. Σφριγηλός, ἀεικίνητος, σπινθηροβόλος καί, πρὸ πάντων, εὐγενής, δίνει μιὰ ζωογόνο καὶ δημιουργὸ πνοὴ σ' ὅλους μας. Περισσότερα δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ γράψουμε. Μᾶς σταματᾶ καὶ μᾶς ἐπιβάλλεται μὲ τὸ γνωστὸ μετρημένο, μαθηματικὸ καὶ μειλίχιο... τραπεζιτικὸ στύλ...

Τί νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τή... διμοιρία τῶν κ. κ. ἀνθυπολοχαγῶν-διμοιριτῶν μας; Ὅλοι τους ἐξαιρετικοὶ ἄνθρωποι. Ποιὸν νὰ πρωτοαναφέρουμε; Τὸν κ. Παπανικολάου, τὸν κ. Παπαναστασίου, τὸν κ. Κούρτη, τὸν κ. Συριώτη; Ἄνθρωποι μάλαμα κι' ἀνεκτίμητοι. Τυχεροὶ σταθήκαμε κι' ἐδῶ.

Κι' ὁ ἐπιλοχίας μας; Παρὰ λίγο νὰ τὸν ξεχάσουμε. Καλὸ παιδί, συμπαθητικός, εὐσυνείδητος, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα μεγάλο ἐλάττωμα ποὺ ἔχει: Δὲν βγάζει τὴ σφυρίχτρα καθόλου ἀπὸ τὸ στόμα του. Μυστήριο πρᾶγμα. Τοὔκατσε... κακὴ συνήθεια, φαίνεται. Καί, τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα, τοῦ ἀρέσει πολλὲς φορὲς γιὰ «πλάκα» νὰ φωνάζῃ: «Ὅλοι κάτου! Συγκέντρωσι Λόχου». Ἄχ, καὶ νὰ ἀκουμποῦσε τ' αὐτί του σὲ καμμιὰ σκηνή, τὴν ὥρα ἐκείνη, τί θἄκουγε! Ἀλλὰ καλὰ κάνει καὶ δὲν προσέχει οὔτε ἀκούει τίποτα. Ἀλλοιῶς θἆταν γιὰ τὸ Δρομοκαΐτειο...

Αὐτὸς εἶνε, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ὁ Λόχος-Βράχος, ὁ Λόχος Γίγας ἀκριβέστερα, γιὰ τὸν ὁποῖον δικαίως ὑπερηφανεύομαστε.

ΒΡΑΧΟΠΟΥΛΟ

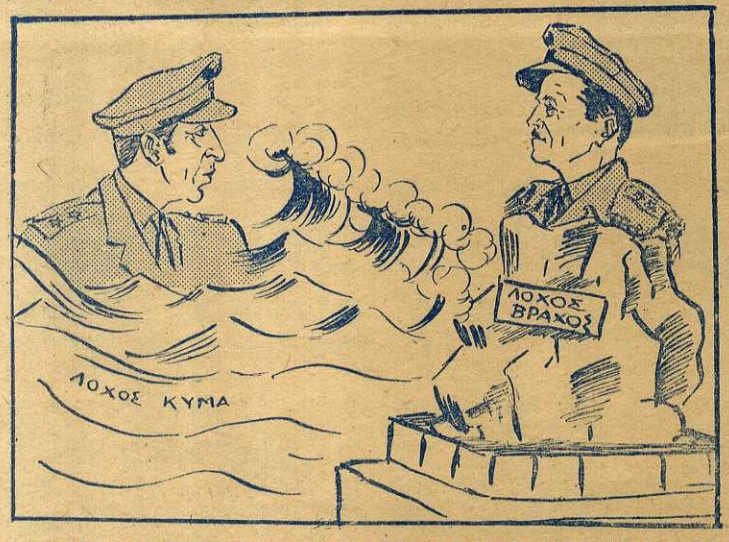

Ο ΛΟΧΟΣ - ΚΥΜΑ

Δὲν θέλεις νὰ ξέρῃς πολλὰ πράγματα γιὰ νὰ καταλάβῃς σὲ ποῖον Λόχο βρίσκεσαι. Μὲ μιὰ ματιά. Ἀμέσως σχηματίζεις τὴ γνώμη, πὼς μπροστά σου εἶνε ὁ Λόχος-Κῦμα.

Ναί! Εἶνε ὁ Λόχος ἐκεῖνος ποὺ ἄξια πῆρε τ' ὄνομά του. Μὲ τὸ δίκιο του. Γιατὶ εἶνε πλημμυρισμένος μέσα στὸ γαλάζιο χρῶμα. Τὸ χρῶμα ἐκεῖνο ποὺ ἀντιπροσωπεύει χαρακτηριστικὰ τὴν Ἑλλάδα μας. Εἶνε ὁ Λόχος ἐκεῖνος ποὺ πάντα πρωτοστατεῖ καὶ ἐκπλήσσει τοὺς πάντας σὲ κάθε του ἐκδήλωσι.

Χάρις στὶς ἄοκνες προσπάθειες τοῦ ἀγαπητοῦ μας Διοικητοῦ τοῦ Λόχου κ. Λουκίδη, τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν στρατιωτῶν μας. Μὲ τὸ ἰδιόρρυθμο γοῦστό του καὶ μὲ τὰ κομψὰ καλλιτεχνήματα ἀποσπᾶ τὴν προσοχὴ τοῦ ἐπισκέπτου. Εἶνε λίγα, ἀλλὰ κομψὰ καὶ ἀπέριττα. Ἡ εἴσοδός του μεγαλοπρεπής. Στὴν προμετωπίδα εἰκονίζεται ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ναζωραίου. Σύμβολο τοῦ Λόχου μας. Κατὰ μῆκος καὶ συμμετρικὰ εἶνε τὰ ψηφιδωτά. Φιλοτεχνημένα ἄριστα, σοῦ δείχνουν ὄψιν στρατιωτικήν. Ποὺ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἀποτελοῦν τὰ στολίδια τοῦ Τάγματός μας. Οἱ σκηνὲς εἶνε βαλμένες στὴ σειρὰ μὲ τάξι. Οἱ βεραντοῦλες δίνουν ὄψιν μικρῆς βιλλίτσας.

Ἐκεῖ εἶνε τὰ γραφεῖά μας. Τὸ καθένα ἔχει καὶ τὴ δική του ὑπηρεσία. Μὰ περισσότερη κίνησι ἔχει τοῦ Ἐπιλοχία. Βλέπεις, ἡ μάννα τοῦ Λόχου! Ἀπὸ ἐκεῖ ἐκτοξεύονται ὅλες οἱ διαταγές. Σὰν Λόχος-Κῦμα, εἶνε πηγὴ ταλέντων. Καὶ τί δὲν βγάζει! Καλλιτέχνες, ἠθοποιούς, τραγουδιστάς. Ἀλλὰ καὶ κοπανατζῆδες πρώτης. Κάθε τόσο καὶ ἕνα ἀστέρι. Σωστὸ Χόλλυγουντ. Ἂν πῆς γιὰ γυναικεῖα ταλέντα, τύφλα νἄχῃ ἡ Ἴνγκριδ Μπέργκμαν μπροστὰ στὸν Κουρῆ... Στὴν κάθε μας ἐπιτυχία ἡ χαρὰ τοῦ κ. Λοχαγοῦ μας δὲν λέγεται. Τὸ ἐνδιαφέρον του ἀμέριστον. Πάντα εἶνε καταδεκτικὸς καὶ ἐξυπηρετικός. Στὴν κάθε ἐκπολιτιστικὴ καὶ ἠθικοπλαστικὴ κίνησι πρῶτος. Στὶς ἄδειες! Ἔ! ἐκεῖ εἶνε γιὰ νἄνε. Σωστὴ κολτσίδα γίνεται στὸν κ. Διοικητὴ γιὰ νὰ τὸν καταφέρῃ. Ἡ ἄδειά μας ἡ χαρά του. Μᾶς ἔχει σκλαβώσει στ' ἀλήθεια. Ὅλοι μας τὸν εὐχαριστοῦμε. Φροντίζει πάντα νιὰ τὸ φαγητό. Κάθε τόσο τὰ βάζει μὲ τὸν σιτιστὴ καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὸν ἀρχιμάγειρο, τὸν σὺνάδ. Μπάγαρη. Μὰ αὐτὸς ἔγινε πιὰ δημοφιλής. Τὴν ὥρα τοῦ σισσιτίου εἶνε στὸ στοιχεῖό του. Ἀναίρνει ὕφος μεγάλου ἀνδρός. Δοκιμάζει, ἐπιβλέπει, διατάσσει. Εἶνε ἀεικίνητος. Συνήθως μοιάζει μὲ ἀν μαυροτσούκαλο. Τὴν πραγματική του ὄψι δὲν τὴν γνωρίζουμαι. Ἔχει δὲ ἀκατάσχετη φλυαρία. Σωστὸς παπαγάλος. Στὶς ἱκεσίες τῶν φαγάδων: κύριε Μπάγαρη! ἀπαντᾶ λακωνικά: «Λίγα λογια!»

Αὐτὸ εἶνε τὸ σύνθημα, καὶ ἡ κουτάλα βυθίζεται πιὸ βαθειά. Οἱ φαγάδες μας συνήθως εἶνε καὶ κοπανατζῆδες. Γι' αὐτοὺς ὁ ἐφιάλτης εἶνε ὁ κ. Πρόεδρος, ὁ ἀνθ)γὸς, ποὺ σὰν περιπολικό, γυρίζει τὰ ὕποπτα μέρη καὶ τοὺς ἀνακαλύπτει. Ὅλοι τους εἶνε ναρκωμένοι στὶς σκηνές. Στὸ ἀντίκρυσμά του φωνάζουν: «Τὸ σῦρμα», κι' ὅλοι ἐξαφανίζονται. Μὰ αὐτὸ δὲν εἶνε γενικό. Ὅλοι οἱ Σκαπανεῖς μας, καθὼς καὶ οἱ κ.κ' Ἀξιωματικοὶ εἶνε ἀπόλυτα εὐχαριστημένοι. Πιστεύουν δὲ ὅλοι πὼς σὲ λίγο θὰ βρεθοῦν μαζὶ ἐκεῖ ποὺ μᾶς προστάζει ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος.

ΝΙΚ. ΓΡ. ΠΕΠΑΣ
3ος Λόχος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΘΥΜΗ ΠΛΕΥΡΑ

Ὁ ἰατρὸς κ. Γρύλλης ἐξασκῶν τὰ καθηκοντά του (ἀφ' ὑψηλοῦ).

ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ο ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ ΣΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟ

Ἡ ζωή μας συνεχίζεται ἥσυχη, μονότονη, κανονική, ρυθμισμένη ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὴν πειθαρχικότητα ποὺ διακρίνει πάντοτε τὸ Στρατό. Ἂν ὅμως ἡ ζωή μας στὶς βασικές της γραμμὲς εἶνε τόσο μονότονη, δὲν λείπουν τὰ ἀπρόοπτα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τόση ἀντλοῦμε χαρά, σπάζοντας ἔτσι τὴν κακοκεφιὰ ποὺ μᾶς φέρνει ἡ νοσταλγία καὶ ἡ ξενητειά. Ἡ στρατιωτικὴ ζωή, παρ' ὅλα της τὰ μειονεκτήματα, μᾶς δίνει μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε πολλούς, νὰ μελετήσουμε τόπους καὶ χαρακτῆρες ἀνθρώπων πολὺ διαφορετικῶν τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον, λόγω τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς ἡ ὁποία τὴν χαρακτηρίζει.

Μαζὶ μὲ τὸν Πελοπίδα σήμερα, μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουμε ἕναν ἄλλο πολὺ διαφορετικόν, ἀ λοιωτικον.

Ἡ σκηνὴ διαδραματίζεται τὴν ὥρα τοῦ συσσιτίου. Οἱ διμοιρίες παρατάσσονται. Οἱ καραβάνες αἰφνιδιάζονται μὲ μιὰ ἀσυνήθη νευρικότητα. Ὁ ἐπιλοχίας μετὰ τὴν διαβίβασι ὡρισμένων διαταγῶν, δίνει τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς διανομῆς τοῦ φαγητοῦ. Ἡ διμοιρία τῆς ἡμέρας ἐκκινεῖ. Ὅλων τὰ βλέμματα στρέφονται στοὺς τυχεροὺς τῆς ἡμέρας, ποὺ ἀδημονοῦντες νὰ γεμίσουν τὴν καραβάνα τους σπρώχνονται καὶ δημιουργεῖται θόρυβος.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ θόρυβο, ἡ φωνὴ τοῦ Πελοπίδα μας διακρίνεται, ξεχωρίζει. Τὰ ἔχει βάλει μὲ τὸν Κώστα.

— Δὲ μοῦ λές, συνάδελφε, γιατί ἔφυγες ἀπὸ τὴ διμοιρία σου ποὺ σήμερα εἶνε τελευταία στὴ διανομή; Κορόϊδα εἰμαστε ὅ,τι ἐμεῖς ποὺ περιμένουμε;

Ὁ Κώστας τὸν κυττάζει μ' ἕνα παράξενο βλέμμα ποὺ δείχνει ἔκπληξι, γιατὶ νομίζε πὼς εἶχε πιὰ τελειώσει αὐτὸ τὸ ζήτημα, νόμιζε πὼς κατάφερε ἐπὶ τέλους νὰ παύσῃ δίνοντας ἐξηγήσεις τῆς στάσεώς του αὐτῆς.

Εἶχε κάνει πραγματικὰ ἕναν ἄθλο, εἶχε καταφέρει ὅλο τὸ Λόχο νὰ παύσῃ τὶς διαμαρτυρίες του, ὅταν αὐτὸς ἔβγαινε πρῶτος γιὰ φαγητό, ἔστω κι' ἄν ἡ διμοιρία του ἦταν τελευταία στὴ σειρά. Φυσικὰ στὴν ἀοχή, ὅλοι ἐξηγριόνοντο μαζί του, μὰ αὐτός, ἐς καὶ δούλευε βάσει προδιαγεγραμμένου σχεδίου. στὸ μακρινὸ αὐτὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του στὸ Λόχο, ἔγινε ὁ συνάδελφος-φαινόμενο, ἦταν πιὰ γνωστότατος ὡς ὁ πρῶτος στὸ φαγητὸ καὶ ὁ τελευταῖος στὴν ἀγγαρία, ἔπαυσαν τὰ εἰς βάρος του σχόλια.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, ὅταν ἄκουσε τὴ φωνὴ τοῦ Πελοπίδα μας, τὸν κύτταξε μὲ ἔκπληξι καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἄκουσε, συνάδελφε, διμοιρία μου εἶνε ἡ διμοιρία τῆς ἡμέρας, ἀκόμη ἂν θές, ὁμάς μου εἶνε ἡ ὁμάς τῆς ἡμέρας.

Ἔχει ἤδη φτάσει μπροστὰ στὸ καζάνι καὶ καθὼς τὰ αὐτιά του βοοῦν ἀπὸ τὶς διαμαρτυρίες τοῦ ἀτιθάσσου συναδέλφου, μονολογεῖ ἐγγίζοντας:

— Χρειάζεται ἀκόμη ἀνώνας γιὰ νὰ σπάσω τὶς μεμονωμένες αὐτὲς φωλιές... ἀντιστάσεως!

Ο ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΟΣ

Τὸ στρατιωτικὸ χακὶ πάντα στάθηκε τὸ ἐπίκεντρον τῆς συμπάθειας. Εἴτε στὸ δρόμο περνᾷ, εἴτε στὸ τράμ, εἴτε στὸ καφενεῖον βρίσκεται, παντοῦ τὰ μάτια τῶν πολιτῶν μὲ θαυμασμὸ τὸ ἀτενίζουν. Ὅμως κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθῇ πὼς στὸν σημεριὸν ἀγῶνα τῆς Φυλῆς μας ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἐθνοφρουροῦ προκαλεῖ τὶς περισσότερες συμπάθειες ἀπ' ὅλους τοὺς στρατιῶτες. Προσέξετέ τον: Στὴ μάχη βρίσκεται; Τὴν πεῖρα τῶν Ἀλβανικῶν βουνῶν θὰ χαρίσῃ. Στὰ μετόπισθεν ἀγωνίζεται; Μὲ περίσκεψι καὶ θετικότητα θὰ ἐνεργήσῃ. Καὶ τὸ κτύπημα στὸν ἐχθρό, τὸ ἴδιο: ἀποτελεσματικό, θανατηφόρο. Βέβαια, τοῦ λείπει ὁ νεανικὸς ἐνθουσιασμὸς τοῦ κληρωτοῦ. Τοῦ λείπουν τὰ ὄνειρα τοῦ εἰκοσάχρονου ἀγοριοῦ μὲ κάποια φανταστική, τὶς πιὸ πολλὲς φορές, «Δουλτσινέα» του. Στὸν Ἐθνοφρουρὸ τὸ ὄνειρο αὐτὸ ἔχει γίνει πιὰ πραγματικότητα. Κι' ἡ σκέψις του φτερουγίζει σὲ κάποιο ἀπομακρο χωριό, σ' ἕνα μικρὸ μὰ ὄμορφο σπιτάκι, ποὺ τὸ γεμίζουν μὲ εὐτυχία ἡ ἀγάπη κι' ἡ καλωσύνη τῆς γυναίκας του μαζὶ μὲ τὰ χαρούμενα ξεφωνητὰ τῶν παιδιῶν του. Καὶ σκέπτεται ὁ Ἐθνοφρουρός: Βαρειὰ τὰ καθήκοντα ποὺ ἐπωμίζεται ἔναντι τῆς Πατρίδος. Νὰ δειχθῇ ἀντάξιος τῆς προηγούμενης δόξης. Νὰ ἀποδείξῃ νικητὴς ὅπως ἄλλοτε, γιὰ νὰ σφίξῃ μὲ περηφάνεια στὴν ἀγκαλιά του γυναῖκα καὶ παιδιά. Κι' ὅλα τοῦτα τὰ διαβάζεις στὰ μάτια του· τὰ διαβάζεις στὸ πρόσωπό του, ποὺ ἄρχισε κι' ὅλας τὸ νιονισμα στους κροτάφους. Μὰ σύγχρονα διαβάζεις καὶ τὴν πίστιν του τὴν ἀτράντακτη γιὰ τὴ Νίκη. Καὶ συλλογίζεσαι: Ὑπάρχει πιὸ μεγάλη ἀπόδειξις πὼς ἡ Πατρίδα θὰ διαλύσῃ τὰ σκοτάδια ποὺ τὴν ἀπειλοῦν; Ὑπάρχουν πιὸ σταθερὰ χ ρια, πιὸ γενναῖες καρδιὲς γιὰ νὰ κρατήσουν ψηλὰ τὴν τιμημένη μας σημαία, ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὶς καρδιὲς ἐκείνων «ποὺ φώναξαν ΑΕΡΑ! στῆς Ἀλβανίας τὰ βουνά»;

Ι. Χ. Ρ.
Λοχίας Ἐθνοφρουρῶν

ΠΕΝΝΙΕΣ

Ἀξιωματικὸς τοῦ Τάγματός μας ἐκ Καλαμῶν ἐμηνύθη ἐπὶ ἀποπλανήσει χήρας τριακοντούτιδος.

— Ἐκλεγέντος τελικῶς ὡς τοῦ ὡραιοτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ Τάγματος τοῦ ἀνθυπολοχ. κ. Παπακωσταντίνου, ἀπεφασίσθη ἡ τοποθέτησις τῆς προτομῆς του εἰς τὴν προβλῆτα τοῦ λιμένος. Τὰ ἔξοδα τοῦ ὅλου ἔργου θὰ βαρύνουν τὴν... Καντίναν.

— Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν ὁμοφωνίᾳ ἀπεφάσισε τὴν ἀνάθεσιν τοῦ ὅλου ἐπισιτιστικοῦ μας προβλήματος καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας, λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς του ἱκανότητος, εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἐφοδιασμοῦ τοῦ Τάγματος ὑπολοχαγὸν κ. Στάθην.

— Θἄπρεπε νὰ φορεσῇ γυαλιὰ ὁ Μέγας Ναπολέων γιὰ νὰ μοιάζῃ μὲ τὸν ὑπολοχαγὸ κ. Χατζημιχάλη.

— Πληροφορούμεθα ἁρμοδίως ὅτι ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Περρῆς διὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν συγγραφὴν Νέων Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν ὑπέστη σοβαρὰν πίεσιν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κατεβῇ ἡ δική του πίεσις στὰ 37...

— Πληροφορούμεθα ὅτι τὴν ἐποπτείαν τῆς ἁλιείας τοῦ Τάγματος ἀνέλαβεν ὁ ἀνθ)γὸς κ. Μέρκος, μιὰ καὶ κατάγεται ἀπὸ τή... Θήβα.

— Στὸ ἀνερωτήριον τοῦ Τάγματος θὰ εἰσαχθῇ ὁ ἀνθ)γὸς κ. Καστρίτσης ποὸς ὑποσηλείαν. Λέγεται πὼς τοῦ ἄριξαν βαθειὰ πληγὴ «Τὰ ντα΄δικά του τὰ μπεγλέρια», ποὺ καὶ στὸν ὕπνο του δὲν ἀποχωρίζεται.

— Τῇ γνωματεύσει ἰατρῶν τοῦ Τάγματος ὑπεχρεώθη ἡ Λέσχη Ἀξ)κῶν νὰ χορηγῇ διπλῆ μερίδα φαγητοῦ εἰς τὸν ἀνθ)γὸν κ. Κρητικόν, ὡς πάσχοντα... ἐξ ἀδυναμίας.

— Τὴν παροιμία: «Ψηλὸς καὶ κουτὸς» ἐπὶν διέψευσε ὁ λοχαγὸς τοῦ 3ου Λόχου ὑστερα ἀπὸ τὴ διαφώτισι ποὺκανε στὸν ἀντιπροσωπο τοῦ «Τὰς».

— Ἀδυνατεῖ ἡ Διαχείρισις Ὑλικοῦ νὰ ἀρῇ στολὴ θερινὴ γιὰ τὸν ἀνθ)τρο κ. Γρύλλη. Φαίνεται πὼς οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἔχουν τέτοιους.... Γίγαντας.

— Πληροφορούμεθα πὼς πολὺ σύντομα θὰ γίνῃ πυγμαχικὴ συνάντησις μεταξὺ ἀνθ)τρου Γρύλλη καὶ τοῦ ἀνθ)γοῦ Στρατολογίας Ἀλιμπράντη (χωρὶς τὴ συμμορία του). Ἡ ἐπιτροπὴ τοὺς κατέταξε στὴν κατηγορία... βαρέων-βαρῶν

— Πρόκειται νὰ θρυμματισθοῦν οἱ βράχοι τοῦ 4ου Λόχου. Λέγεται πὼς τὰ κομμάτια τους θὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ Λοχαγός του κ. Κατσάμπας στὶς ἰσέπες του γιὰ νὰ μὴν τὸν παρασύρουν τὰ προσεχῆ μελτέμια.

— Διετάχθη ἡ ὕψωσις τῶν ἠλεκτρικῶν συρμάτων τοῦ Τάγματος κατὰ ἕνα μέτρο, ὕστερα ἀπὸ τὸ χθεσινό τους μπλέξιμο μὲ τοὺς μύστακας τῆς σεβαστῆς.... Ὑποδιοικήσεως.

— Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας Τοῦ 1ου Λόχου «Νατ» θὰ δώσῃ τὴν Κυριακὴν διάλεξιν, ἀστυνομικοῦ περιεχομένου μὲ θέμα «...ὁ ἀπίγανος καὶ οἱ θεραπευτικές του ἰδιότητες».

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰατροῦ κ. Παππᾶ ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν «Ἀλλοῦ ὁ Παππᾶς κι' ἀλλοῦ τὰ ράσα».

— Δεσποινὶς καθημένη ἐπὶ τοῦ «Βράχου» καὶ ρεμβάζουσα, ἐδέχθη «φυσέκι κατ' εὐθεῖαν ἀκριβῶς». Ἡ τραυματισθεῖσα μετεφέρθη εἰς τὸ ἀναρρωτήριον. Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις.

— Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 0 μ.μ. εἰς τὴν Λέσχην τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν ὁ καλλιτέχνης τοῦ δράματος κ. Δασκαλάκης καὶ ἡ Γιαπωνέζα καλλιτέχνις δνὶς Τσὶν-Τσι Λάν, θὰ ἑρμηνεύσουν ὡρισμένα τεμάχια τοῦ Γκαῖτε ἀπὸ τὰ ἔργα του: 1) Μὲ πῆρε ὁ ὕπνος κι' ἔγειρα», καὶ 2) Μ' ἔκαψες γειτόνισσα.

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΑΛΚΑΖΑΡ

Καλλιτεχνικὴ Διεύθυνσις ΧΑΤΖΙΝΗ

Σήμερον ἡ «πρώτη» μὲ τὴν γνωστὴ ὀπερέττα «Μὲ κατέστρεψες...». Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς ὅλας τὰς λαϊκὰς ἀγορὰς καὶ τὰ Δημοπρατήρια.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

⁂

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Ὁ κ. Διοικητὴς βολτάρει νευριασμένος ἔξω ἀπὸ τὸ Διοικητήριο. Ἕνας στρατιώτης τὸν πλησιάζει καὶ τὸν χαιρετᾷ:

— Ἄδεια θέλεις; τὸν ἐρωτᾷ ὁ κ. Διοικητὴς ἕτοιμος νὰ τὸν ἀποπεμψῃ.

— Ὄχι, τοῦ ἀπαντᾷ μὲ ὕφος ἀγέρωχο. Εἶμαι δημοσιογράφος!!! Ἤλθα νὰ σᾶς πάρω συνέντευξη!...

Κόκκαλο ὁ κ. Διοικητής.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Οἱ στρατιῶταί μας παρελαύνουν ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Στρατοπεδάρχου Συνταγματάρχου κ. Δαούλη. Ὄπισθεν αὐτοῦ ἵσταται ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματός μας κ. Α. Βασιλόπουλος.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝ: Ἡ ἔπαρσις τῆς Σημαίας στὸ Τάγμα μας. ΔΕΞΙΑ: Ἀπὸ τὴν τελευταία ἐπίσκεψι τῶν Ἐπισήμων εἰς τὸ Α΄ Τάγμα Σκαπανέων. Προπορεύεται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Η ΜΑΚΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

βίωσις εἰς τὸ ὕπαιθρον εἰς σκηνάς, χωρὶς αὐτὸ βέβαια νὰ γίνῃ αἰτία νὰ εὕρουν ὡρισμένοι τόπον ἀνέτου διανομῆς. Δὲν εἶνε φυσικὰ ἡ Μακρόνησος τόπος παραθερισμοῦ.

Ἐξ ἄλλου, οὐδεὶς θὰ διανοηθῇ ὅτι θὰ γελάσῃ τὴν ὑπηρεσίαν, λαμβάνων τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ τιμήσῃ. Ὁ ἐθνικὸς σκοπὸς θὰ ἐπιτύχῃ ὁπωσδήποτε.

Εἶνε ἀντιχριστιανικὰ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται ἡ Διοίκησις; Ἀλλὰ εἰς τὸν Χριστιανισμὸν συναντῶμεν τὸ παράδειγμα τοῦ Ναζωραίου, ὁ ὁποῖος ἤρσε τὸ μαστίγιον καὶ ἔδιωξε τοὺς ἐμπόρους τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὸν Ναόν. Ὁ ἴδιος προσωπικὰ δὲν εἶδα, δὲν ἄκουσα γιὰ ξύλο. Αὐτὰ τὰ ἄκουσα εἰς τὰς Ἀθήνας μόνον ἀπὸ θύματα —φανερὸν— τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία γίνεται ἀπὸ ἀνθρώπους φύσιν καὶ ἕξιν ρέποντας εἰς τὸ ἔγκλημα, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τὰς φρικαλεότητας τῆς Οὔλεν καὶ τὰ ἄλλα, τὰ συνεχιζόμενα ἀμετανοήτως ἀκόμα φρικτὰ ἐγκλήματα.

Τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον εἶδα νὰ ἐφαρμόζεται εἰς τὸ Α΄ Τάγμα Σκαπανέων εἶνε τὰ καλῆς καὶ ὑγιεινῆς διὰ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν διαμονῆς, διατροφῆς, σωματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀγωγῆς καὶ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς φαίνεται ὅτι εἶνε οἱ κρατούμενοι νὰ ἀφήσουν τὸν παλαιὸν ἑαυτόν των, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς ὡδηγοῦσεν εἰς τὸ ἔγκλημα ἢ εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα, καὶ ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα νὰ ξαναγίνουν πάλιν ἄνθρωποι ἐμφορούμενοι ἀπὸ πραγματικὰς χριστιανικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ ὁμοιάσουν κάπως πρὸς τοὺς παπαιοὺς κατοίκους τῆς ἰδίας χώρας, διὰ τοὺς ὁποίους «μητρὸς τε καὶ πατρὸς καὶ ἁπάντων τῶν προγόνων τιμιώτερον καὶ ἁγιώτερον» ἦτο ἡ Πατρίς.

Ἀνθ)γὸς ΒΑΓ. ΤΣΙΜΙΚΑΛΗΣ

"ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΠΡΟΣΤΑΖΟΥΝ,,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

δεσπόζει τῶν τριῶν ἠπείρων. Ναί, κάποτε σοῦ τάξανε καὶ σοῦ ὑπόσχοντο ὅτι τ' ὄνειρο τοῦ Μεγάλου σου Βασιλιᾶ «ποὺ θάφτανε τοὺς Τούρκους στὴν κόκκινη μηλιὰ» θὰ ἐγίνετο πραγματικότης. Μὰ σὲ γέλασαν καὶ ἀγκάλιασαν ἐκείνους οἱ Σύμμαχοί μας «Ρῶσοι» ἀκριβῶς ποὺ τοὺς πολέμησαν : τοὺς «Βουλγάρους».

Χρειάζεται ὁ πόνος γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς ἄνθρωπος. Εἶνε μιὰ ἀλήθεια ποὺ τὴν ἐπιβεβαιώνει ἡ καθημερινὴ πραγματικότης, ἡ ἱστορία αἰώνων, ἀτόμων καὶ λαῶν.

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ἐμεῖς ἐπονέσαμε γιὰ πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ μᾶς προκαλοῦσε τὸν μαρασμὸ καὶ τὴν ὀδύνη ἦτο ποὺ μᾶς ἡμφισβητήθη ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΣ συνείδησις. Ἀποδείξαμε ὅτι δὲν ἐπάψαμε νὰ εἶμεθα Ἕλληνες ποικιλοτρόπως καὶ τοῦτο τὸ ὀφείλουμε στὶς φροντίδες τοῦ σεβαστοῦ μας διοικητοῦ καὶ στὴ στοργὴ ποὺ μᾶς περιέβαλαν οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ τοῦ τάγματός μας. Οἱ καιροὶ λοιπὸν προστάζουν. Τὸ παιδομάζωμα τῶν ἀθώων ὑπάρξεων, τὸ ἀνοσιούργημα τῆς Γκιώνας, μᾶς καλοῦν νὰ κάνουμε τὸ καθῆκον. Ἂς ρίξουμε τὸν πέπλο τῆς λησμονιᾶς πρὸς τὸ παρελθὸν, νὰ πετάξουμε τὶς προκαταλήψεις ποὺ ὁδηγοῦν στὸν θάνατο καὶ μὲ καθαρὸ μάτι ν' ἀτενίσουμε πρὸς τὴν ὁδὸν ποὺ μᾶς προσφέρει τὸ καθῆκον πρὸς τὴν Πατρίδα. Ἂς μὴν μείνῃ κανεὶς μακρυὰ ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ συναγερμό. Τὸ ἀπαιτοῦν οἱ καιροί.

—Ζήτω ἡ Ἑλλάς.
—Ζήτω ὁ Στρατός.
—Ζήτω ὁ διοικητής μας.

Β. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Δυτικὴ Θράκη: Συνήθης δρᾶσις ἀναγνωρίσεων καὶ περιπολιῶν.

Ἀνατολικὴ Μακεδονία: Συνεχίσθη ἡ ἐνέργεια εἰς περιοχὴν Λεκάνης (βορειως Καβάλας) Ὁλόκληρον συγκρότημα ἐξωντώθη. Ἀνευρέθησαν ἕτεροι 21 συμμορῖται νεκροὶ καὶ συνελήφθησαν ἕτεροι 11. Περισυνελέγησαν 1 ἀντιαρματικὸν πυροβόλον 20 χιλ., γερμανικόν, 2 ὅλμοι 81 χιλιοστ., 6 ὁπλοπολυβόλα τσεχοσλοβακικά, 9 ἀτομικὰ αὐτόματα 106 τυφέκια νάσκαι καὶ πυρομαχικὰ μὲ βουλγαρικὰς ἐπιγραφάς.

Συμμορῖται ἔβαλον κατὰ τοῦ Βαζυτόπου διὰ 32 βλημάτων πυροβολικοῦ ἀπὸ κατευθύνσεως συνόρων Οὐδεμία ἀπώλεια.

Κεντρικὴ Μακεδονία: Ἐπιθετικαὶ ἐνέργειαι ἡμετέρων εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν. Παρεδόθησαν 13 συμμορῖται ἔνοπλοι.

Δυτικὴ Μακεδονία. Εἰς περιοχὴν ἄνω κοιλάδος Ἀλιάκμονος ἐντατικὴ δρᾶσις ἡμετέρων ἀναγνωρίσεων καὶ ἐξουδετέωσις πολλῶν ναρκῶν. Ἀξιοσημείωτοι συμπλοκαὶ εἰς περιοχὴν Νεστορίου.

Ἰσχυραὶ δυνάμεις συμμορίτων προσέβαλον ἀπὸ πρωΐας τῆς 2ας Ἰουνίου ἡμέτερον λόχον εἰς Ἅγιον Ἀθανάσιον βορείως λίμνης Ὀστρόβου ἀποκρουσθέντες. Τῇ ἐπεμβάσει ταγμάτων ἀφιλθεισῶν ἐνισχύσεων καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων ἀνελήφθη εὐουτ ρα καταδίωξιν συμμορίτων, ἥτις συνεχίζεται Ἀπώλειαι ἡμετέρων, νεκροὶ 1 τραυματίαι 9. Συμμορίτων, νεκροὶ εὑρεθέντες 18 συλληφθέντες 6.

Ἤπειρος : Σημαντικαὶ συμπλοκαὶ μὲ ἐναλλασσομένας φάσεις ἐγένοντο εἰς περιοχὴν Σουλίου. Ἀπώλειαι ἡμετέρων, νεκροὶ 13, τραυματίαι 12, συμμορίτων νεκροὶ 9, συλληφθέντες καὶ παραδοθέντες 11.

Εἰς λοιπὴν περιοχὴν ἐξαιρετικὴ δρᾶσις. Τμήματα περιοχῆς Μουργκάνας ἀπέκρουσαν ἐπιθέσεις συμμορίτων Καταστροφαὶ ἐπὶ ὁδικοῦ δικτύου καὶ ναρκοθετήσεις.

Συνεχίζονται συμπλοκαὶ εἰς περιοχὴν Μετσόβου. Ἀπώλειαι συμμορίτων νεκροὶ εὑρεθέντες 2, συλληφθέντες 26 (ἐξ ὧν 12 συμμορίτισσαι).

ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΟΞΗΣ

Βρισκόμαστε μὲ ἄλλους συναδέλφους, ἀπεσταλμένους τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, στὴ Ρούμελη κατὰ τὶς τελευταῖες ἐκκαθαρίσεις. Ἦταν κάποια Παρασκευὴ βράδυ, ἡμέρα ποὺ εἶχαν βρῆ τοὺς χίλιους συμμορῖτες κρυμμένους μέσα στὸ Λάζο-Ρέμα ποντὰ στὴν Οἴτη.

Μὲ ἀξιωματικοὺς εἴχαμε σταθῆ σὲ κάποιο καταυλισμὸ χωμένο κυριολεκτικὰ μέσα στὰ σπλάχνα τῶν ἀγριων βουνῶν. Οἱ ἀσυρματισταὶ σκυμένοι πάνω στὶς συσκευές, περίμεναν μὲ ἀγωνία τὴν εἴδησι ποὺ θὰ ἔδιναν τὰ μαγνητικά. Κανένας δὲν ἤξερε λεπτομέρειες. Ἡ ἀεροπορία μονάχα γνωρίζαμε ὅτι τοὺς εἶχε πολυβολήσει ἀπὸ τὸ μεσημέρι μέχρις ἀργὰ τὸ σούρουπο καὶ ὅτι τμήματα δικά μας εἶχαν ἐπιτύχει νὰ ἔλθουν σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς συμμορίτες.

Τὸ τουφεκίδι εἶχε ἀνάψει γερὰ καὶ ὅλα ἔδειχναν ὅτι τὰ πράγματα θὰ ξεκαθάριζαν σύντομα. Οἱ στρατιῶτες παρέκει συζητοῦσαν σοβαροὶ καὶ περίμεναν κι' ἐκεῖνοι τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα. Παιρνοῦσαν ἔτσι οἱ ὧρες σὲ ἀτέλειωτες συζητήσεις καὶ συλλογὴ γύρω ἀπὸ τὴν κατάστασι. Οἱ σκοποὶ ἀγρυπνοῦσαν στὶς θέσεις τους μὲ τὰ ὅπλα ἕτοιμα γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο.

Σὲ κάποια στιγμή. ἐπὶ τέλους, στρατιώτης ποὺ χειοιζόταν τὸν ἀσύρματο ἔφερε τὸ μήνυμα:

— Χτυπιοῦνται ἀλύπητα οἱ συμμορῖτες. ἔλεγε τὸ σῆμα. Καὶ ἄνδρες τοῦ Τάγματος τῆς Μακρονήσου πολεμοῦν γενναῖα μὲ ἀφάνταστο ἡρωϊσμό.

Κεραυνὸς ἔπεσε μπροστὰ στὰ πόδια μας. Πρῶτα ἔκπληξις. Καὶ κατόπιν χαρά. Ἡ εἴδησις μετεδόθη μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα σὲ ὅλους τοὺς στρατιῶτες.

— Τὰ μάθατε, παιδιά; Οἱ «Μακρονησιῶτες» πολεμοῦν μὲ τοὺς συμμορῖτες. Καὶ πολεμοῦν παλληκαρίσια.

Ἐνθουσιασμὸς ἀφάνταστος κυριάρχησε ἀνάμεσα στοὺς φαντάρους.

— Καλὸ σημάδι αὐτό, εἶπαν πολλοί. Φαίνεται πὼς ἔγινε καλὴ δουλειὰ ἐκεῖ κάτω!

Καὶ ὁ καθ΄νας προσπαθοῦσε νὰ βρῆ τὰ πιὸ καλὰ λ_για γιὰ νὰ μιλήσῃ μὲ ἀγάπη καὶ στοργὴ γιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα ποὺ ἀνέγνωσαν καὶ ἀπέδειξαν μὲ τὸν τρανότερο τρόπο τὶς ἀντιλήψεις τους.

Ἐὰν ἑπομένη ἡ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ ἀνέφερε τὰ τῆς δράσεως τοῦ Τάγματος Μακρονήσου. Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη... Ἔλεγε τὸ ἀνακοινωθέν, ὅτι κατὰ τὰς διεξαχθείσας μάχας, τὸ Τάγμα εἶχε καὶ θύματα. Τὸ γεγονὸς ἔγινε γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, τὸ μετέδωσαν οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ καὶ τὸ ἐπληροφορήθη ὅλος ὁ Γόσμος ἀπὸ τὰ ξένα Πρακτορεῖα Εἰδήσεων καὶ τὶς ἐφημερίδες. Καὶ παντοῦ, οἱ στρατιῶτες, οἱ ἀξιωματικοί, ὁ κόσμος. μιλοῦσε μὲ ἀγάπη καὶ θαυμασμὸ γιὰ τὰ ἀνανήψαντα Ἑλληνόπουλα. ποὺ ἔδωσαν τὸ πρῶτο κτύπημα κατὰ τῶν συμμορίτων, τὸν πρῶτο μπάτσο κατὰ τῶν Σλαύων. Τὸ πρῶτο δεῖγμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κ. Π. ΚΟΛΛΙΤΣΙΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΝ

Πωτε

Ὁ Κομμουνισμὸς μὲ τὰ ἔντυπά του εἶχε κάμει μιὰ μεγάλη δυσφημητικὴ ἐκστρατεία γιὰ τὴν Μακρόνησο. Τὴν παρουσίαζε ὡς ἕνα τόπο ἐξορίας, ἕνα τόπο βασάνων, ποὺ τὸ Κράτος τῶν «μοναρχοφασιστῶν» εἶχε μὲ ἐπιμέλεια δουλέψει γιὰ νὰ βασανίζῃ τοὺς κομμουνιστάς, νὰ σκοτώνῃ τὴν ἀξιοπρέπειά τους. Ἕνα νησὶ σὰν τοῦ Διαβόλου, γιὰ νὰ πεθαίνουν ἀργά. ἀλλὰ ἀσφαλῶς, οἱ ἡρωϊκοὶ λαϊκοὶ ἀγωνιστές. Καὶ ἦσαν πολλοὶ ποὺ εἶχαν πιστεύσει σ' αὐτὸ τὸ ψεῦδος, μερικοὶ δὲ ἔμεναν μὲ τὴν ἐντύπωσι πὼς ἐκεῖ πέρα, ἀδιόρθωτοι κομμουνισταί, μὲ μολυσμένη τὴν ψυχή τους, ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμο, γιὰ νὰ μείνουν πάντα χωρισμένοι, χωρὶς τὴν ἐλπίδα μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Κοινωνίαν, γιὰ νὰ μὴ μεταδώσουν καὶ σὲ ἄλλους τὸ μίασμά τους. Ποίαν ὅμως διάφορον εἰκόνα σχηματίζει κανεὶς ὅταν ἐπισκεφθῇ τὸ νησὶ αὐτό, ὥστε νὰ ἀπορῇ, πῶς οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἔγραψαν, δὲν ὡμίλησαν ἐπάνω στὸ ζήτημα τῆς Μακρονήσου, διὰ νὰ μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος, πρὸ παντὸς ὁ ξένος, τί πραγματικὰ κρύβει μέσα της ἡ Μακρόνησος. ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΑΛΛΟ ΤΙ, ΠΑΡΑ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ἕνα ἐργαστῆρι ποὺ ξαναφτιάνονται οἱ χαλασμένες ψυχὲς τῆς παραστρατημένης νεότητος.

Ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ λύσσα μὲ τὴν ὁποίαν ἔβαλλον τὰ κομμουνιστικά τους ἔντυπα καὶ τὸ δηλητήριο ποὺ ἔχυναν, καὶ ἡ ἐπίμονος προσπάθειά τους νὰ τὴν καταργήσουν, ἀποκαλοῦντες αὐτὴν τὸ Νταχάου τῆς Γερμανίας. Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψι ποὺ ἔκαμα στὴ Μακρόνησο, ἀπὸ τὴν μελέτη καὶ ἔρευνα τὴν πλατειὰ ἀλλὰ καὶ ἀντικειμενικὴ ποὺ ἔκαμα, ἰδ΄ως στὸ Α΄ Τάγμα, ποὺ κατ' ἐπανάληψιν ἐπεσκέφθην, διεπίστωσα μιὰ μεγάλη ἀλήθεια: Πὼς ἐκεῖ, μιὰ ἐργασία κολοσσιαία ἔχει συντελεσθῆ καὶ ἡ ὁποία συνεχίζεται μὲ γοργὸ ρυθμό, ἐργασία ἐξωραϊστικὴ καὶ ἀναμορφωτική. Τρεῖς μεγάλες πόλεις, μὲ 5000 κάθε μιά, ὅσα τὰ τρία Τάγματα, ποὺ ἔχουν κατασκηνώσει, ἐξεπήδησαν, μὲ τὸν αὐτοκινητόδρομο ποὺ τὰ συνδέει τὰς ἀποβάθρας, τοὺς μικροὺς δρομίσκους, τὰς μὲ τάξιν καὶ εὐρυθμίαν κατασκηνώσεις, μὲ τὰ ἄφθονα μέσα ψυχαγωγίας, ἀθλητισμό, θέατρον, φουτ-μπὸλ, ὀρχήστρα, λέσχη κλπ. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς στρατιῶτας, οἱ ὁποῖοι μετεβλήθησαν σὲ ἀληθινὲς κυψέλες ἐργασίας. Καὶ ἐὰν προστεθῇ ἐπάνω σ' αὐτὰ ἡ καθαριότης ποὺ βασιλεύει καὶ ἡ καλὴ τροφή, ποὺ παρέχεται, θὰ σχηματίσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μιὰ ἀληθινὴ εἰκὼν πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπισμοῦ βασιλεύει εἰς τὸ νησὶ αὐτὸ τῆς μετανοίας. Ἀλλ' ἡ ἐργασία ἐκείνη ποὺ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ, εἶνε ἡ διαφωτιστική, ποὺ γίνεται καὶ τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα εἶνε καταπληκτικά. Ἕνας κόσμος παρουσιάζεται μπροστὰ στὸν ἐπισκέπτη μὲ φκιασμένες τὶς ψυχές του, ἀποτοξινωμένος ἀπὸ τὸ δηλητήριον τοῦ Κομμουνισμοῦ, ποὺ τόσον ἄφθονο εἶχε χυθῆ μέσα στὸ σῶμά τους. Εἰς τὰ παραστρατημένα αὐτὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος ἐχύθη φῶς, πολὺ φῶς, ὅπως ἔλεγε ὁ Ἰκαΐτε γιὰ νὰ ἀνάψῃ χωρὶς νὰ σβύσῃ ποτὲ ἡ Ἐθνικὴ φλόγα. Ἐχρειάσθηκε μέθοδος, σύστημα, ψυχαγωγία, συνεχὴς καὶ ἀδιάκοπος διαφώτισις. Ἕνας σπουδαῖος ἀξιωματικός, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος κ. Βασιλόπουλος, ποὺ κρατάει ἕνα μυστικὸ ἀληθινῆς σαγήνης, βαθὺς ἀνατόμος τῆς ψυχῆς τοῦ στρατιώτου, γεμάτος στοργὴ καὶ καλωσύνη, μὲ ἀντίληψιν τοῦ φιλοτίμου τοῦ Ἕλληνος, ἐδούλεψε καὶ δουλεύει, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς ἀκούραστους ἀξιωματικούς τὸν ὑποδιοικητὴ τοῦ Τάγματος καὶ τοὺς διικητὰς τῶν Λόχων καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, ὡς καὶ τὴν ἐκλεκτὴν ἐφημερίδα τοῦ Τάγματος «Ἀναμόρφωσις», ἀκούραστα νὰ ἀναδημιουργήσῃ. νὰ πλάσῃ. νὰ ζωντανέψῃ, νὰ ἀνανεώσῃ. νὰ φτιάσῃ ἀγαλασμένες ψυχές. Καὶ τὸ ἐπέτυχε πλήρως, στὸ Τάγμα μάλιστα ἐκεῖνο, ποὺ ἐπιστεύετο πὼς εἶχε συγκεντρώσει τοὺς πιὸ φανατικοὺς καὶ συνειδητοὺς κομμουνιστός.

Ὁ κ. Α. Βασιλόπουλος ἐφρόντισε πρῶτα νὰ διαγνώσῃ τὴν νόσον μὲ τὴν ὁποίαν εἶχον προσβληθῇ οἱ στρατιῶται, καὶ τὴν πορεία τῆς νόσου. καὶ ἀφοῦ κατέταξε τοὺς ἀσθενεῖς εἰς κατηγορίας, ἄρχισε νὰ χρησιμοποιῇ γιὰ καθένα ἀσθενῆ τὰ πιὰ δραστικὰ καὶ κατάλληλα φάρμακα. Μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, σωστὸς πατέρας. ἐπέτυχε νὰ τοὺς θεραπεύσῃ σχεδὸν καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ ὑγιεῖς. εὐρώστους. εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μητέρας Ἑλλάδος, ἑτοίμους νὰ χύσουν τὸ αἷμά τους γιὰ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσιά της.

Γεμᾶτοι ὑγεία. ἠθικὴ ρώμη, μὲ ἄσβεστη τὴν Ἐθνικὴ φλόγα, τὰ παιδιὰ τοῦ Α΄ Τάγματος Σκαπανέων ξαναβρῆκαν τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς.

ΠΟΤΗΣ ΚΟΛΛΙΤΣΙΔΑΣ
Δικηγόρος

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ συνάδελφοι, ὅπως ἐνισχύσουν διὰ τῆς τακτικῆς συνεργασίας των τὴν προσπάθειάν μας διὰ τὴν καλυτέραν ἐμφάνισιν τῆς Ἐφημερίδος μας. ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τὴν ζωὴν καὶ κίνησιν τῶν Λόχων. Ἔτσι καὶ αἱ οἰκογένειές μας θὰ μαθαίνουν καλύτερα τὴν ζωήν μας ἐδῶ στὴν Μακρόνησον.